

Ons kenmerk

2007/5679

Maastricht

20 september 2007

VERZONDEN 20 SEP. 2007

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Op 5 februari 2007 is een aanvraag binnengekomen van Metals Chemicals Maastricht B.V., Praamkade 1, 6222 NN Maastricht, gedateerd 2 februari 2007, om een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4, lid 1 van de Wet milieubeheer (Wm) voor het veranderen en het inwerking hebben na die verandering van de gehele inrichting of onderdelen daarvan, waarmee die verandering samenhangt. Metals Chemicals Maastricht, hierna te noemen MCM, is een inrichting voor het op- en overslaan en bewerken van metaalhoudende afvalstoffen. De vergunning wordt aangevraagd voor de maximaal toegestane termijn van 10 jaar. De inrichting is gelegen aan de Praamkade 1 te Maastricht, kadastraal bekend gemeente Maastricht, sectie I nrs. 4060, 4062 en 4064. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 07/5679.

Op 22 maart 2007, verzonden per brief op 23 maart 2007, hebben wij verzocht om binnen een termijn van zes weken aanvullende gegevens op de aanvraag te verstrekken. Deze aanvullende gegevens, gedateerd op 4 mei 2007, zijn bij ons op 4 mei 2007 ingekomen en derhalve binnen de opgegeven termijn verstrekt.

MCM is een inrichting voor het op- en overslaan en bewerken van metaalhoudende afvalstoffen. Zij handelt voornamelijk in zinkhoudende afvalstoffen. Deze afvalstoffen bestaan onder andere uit zinkslakken, -assen en -slib uit de zinkindustrie. Binnen de inrichting is een meng- en zeefinstallatie aanwezig om de afvalstoffen te bewerken. De voornaamste reden om te bewerken is dat zinkhoudende stoffen de juiste kwaliteit voor de afnemer moet hebben. Deze afvalstoffen worden namelijk direct ingezet als secundaire grondstoffenstroom voor de zinkproductie-industrie.

1.1. Aangevraagde capaciteit van de inrichting

De aangevraagde maximale doorzetcapaciteit van de inrichting bedraagt 85.000 ton per jaar. De maximale opslagcapaciteit bedraagt 25.000 ton.

070816-0186

Bezoekadres:
Limburglaan 10
NL-6229 GA Maastricht

Postbus 5700
NL-6202 MA Maastricht
postbus@prvlimburg.nl

Tel + 31 (0)43 389 99 99
Fax + 31 (0)43 361 80 99
www.limburg.nl

Bankrekening ING
67.94.11.372
Postbank nr. 1060741

De inrichting valt onder de categorieën 1.1 a en b, 2.1 a, 4.1 onder a en f, 12.1, 15, 28.1. onder a2, 28.1 onder b en 28.4 onder a5, a6, b1, b2, c1 en c2 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb).

2. Vergunningensituatie

2.1.1. Eerder verleende vergunningen

De voorgaande Wm-vergunning betrof een oprichtingsvergunning die op 27 januari 1998 is verleend aan BAG BV onder nr. CA 7435. Voorts zijn op 5 juli 2005, 17 augustus 2005 en 4 oktober 2005 meldingen ex. art. 8.19 Wm geaccepteerd.

2.1.2. MER-plicht en MER beoordelingsplicht

Op grond van het Besluit milieueffectrapportage 1994, zoals gewijzigd bij Besluit van 7 mei 1999, Stb 224, onderdeel C en D is er met betrekking tot de in de aanvraag genoemde activiteiten geen verplichting om een milieueffectrapport (MER) te maken. Dit geldt eveneens met betrekking tot de zogenoemde MER-beoordelingsplicht.

2.1.3. Zienswijzen naar aanleiding van de ontwerp-beschikking

Er zijn geen zienswijzen en/of nadere adviezen ontvangen naar aanleiding van de ontwerp-beschikking.

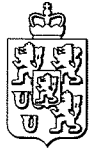
3. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

3.1. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob)

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 de beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Op basis hiervan worden bedrijven in de afvalbranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten. Alle bedrijven in de afvalbranche welke verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden.

Wanneer echter twijfel blijft bestaan over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt.

Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van deze toets hebben wij geen redenen gezien om tot verdere stappen over te gaan en is de gewone vergunningprocedure gevolgd.

3.2. Natuurbeschermingswet

Doel van de Natuurbeschermingswet 1998 is het geven van wettelijke bescherming aan terreinen en wateren met bijzondere natuur- en landschapswaarden. De wet biedt de juridische basis voor het Natuurbeleidsplan, de aanwijzing van te beschermen gebieden en landschapsgezichten, vergunningverlening, schadevergoeding, toezicht en beroep.

Natura 2000 is een samenhangend netwerk van beschermde natuurgebieden op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie. Dit netwerk vormt de hoeksteen van het beleid van de EU voor behoud en herstel van de biodiversiteit. Het netwerk omvat alle gebieden die zijn beschermd op grond van de Vogelrichtlijn (1979) (VR) en de Habitatrichtlijn (1992) (HR). Deze richtlijnen zijn/worden in Nederland geïmplementeerd in de Natuurbeschermingswet 1998. Indien de inrichting in of nabij een beschermd natuurmonument en/of aangewezen gebied is gelegen en directe effecten zijn te verwachten, dan dient er voor nieuwe inrichtingen bij de provincie een vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet aangevraagd te worden.

De inrichting is gelegen op ruime afstand van Natura 2000 gebieden. De dichtstbijzijnde habitatgebieden zijn het Bunder- en Elsloërbos 2,5 km ten noordoosten van de inrichting, het Geuldal op 2,7 km ten oosten van de inrichting en het gebied Grensmaas op 2 km ten westen van de inrichting. Vogelrichtlijngebieden zijn op ruime afstand (> 10 km) gelegen. Een verdere beoordeling op grond van de HR of VR is niet noodzakelijk. Er is evenmin sprake van een vergunningplicht ingevolge de Natuurbeschermingswet.

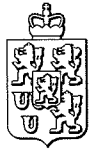
3.4 Flora en Faunawet

De Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn zijn bedoeld om wilde flora en fauna te beschermen en hun leefgebieden in stand te houden. De EU-lidstaten zijn verplicht de richtlijnen te vertalen in nationale wet- en regelgeving. In Nederland is de bescherming van soorten geregeld in de Flora- en faunawet en de bescherming van gebieden in de Natuurbeschermingswet.

Met de Flora- en faunawet worden planten en dieren beschermd omdat hun bestaan op zich waardevol is. De wet is vooral soortgericht voor dieren en planten en alleen gebiedsgericht door de mogelijkheid van de aanwijzing van een beschermde leefomgeving voor een bepaalde soort.

Indien in het gebied waar de activiteiten gaan plaatsvinden plant- of diersoorten voorkomen die op grond van deze wetgeving bescherming genieten en die mogelijk door deze activiteiten schade of hinder ondervinden zoals bedoeld in deze wet, moet een ontheffing worden aangevraagd.

Als het gaat om minder kwetsbare dier- of plantensoorten geldt op voorhand een vrijstelling van deze ontheffingsplicht.

Hierbij geldt dan wel als eis dat gewerkt wordt volgens een door de Minister van Landbouw Natuur en Voedselveiligheid goedgekeurde gedragscode. Een ontheffing op grond van de Flora- en faunawet is in het onderhavige geval niet nodig.

3.5 Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo)

Bij brief van 16 februari 2007 (kenmerk V&H/Egs-2007.24210), ingekomen 21 februari 2007, heeft het Waterschap Roer en Overmaas, unit vergunningen en handhaving te Roermond medegedeeld dat er binnen zes weken na het tijdstip van indienen van deze aanvraag tevens een aanvraag voor een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) is ingediend bij het Waterschap. Deze aanvragen dienen gecoördineerd te worden behandeld.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de wet milieubeheer

4.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer worden om een hoog niveau van bescherming van het milieu te bereiken aan een vergunning voorschriften verbonden. Voor zover door het verbinden van voorschriften aan een vergunning de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, niet kunnen worden voorkomen, worden aan de vergunning de voorschriften verbonden die de gevolgen zoveel mogelijk, bij voorkeur bij de bron, beperken en ongedaan maken. Daarbij wordt er van uitgegaan dat binnen de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Voor deze aanvraag zijn, naast enkele algemene thema's, de volgende specifieke milieuthema's relevant: bodem, energie, externe veiligheid, geluid en lucht (c.q. stofverspreiding). De thema's worden hiernavolgend uitgewerkt.

4.1.1. Provinciaal Omgevingsplan (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd. De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'. Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken). Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het Besluit verbanden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht). De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

4.2. Beste Beschikbare Technieken (BBT)

Vanaf oktober 1999 moeten nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) inrichtingen voldoen aan de Europese IPPC-Richtlijn (EG richtlijn nr. 96/61 van de Raad van Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - PbEG L 257; kortweg weergegeven: Integrated Pollution Prevention and Control). Vanaf oktober 2007 geldt deze eis ook voor alle bestaande inrichtingen. De IPPC richtlijn is geïmplementeerd in de Wet milieubeheer en het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Stb. 1997, 418, Stb. 2005, 432 en Stb 2005, 527). Op 24 oktober 2005 hebben de Staatssecretarissen van VROM en V&W bovendien de regeling aanwijzing BBT-documenten vastgesteld (Staatscourant 28 november 2005, 231).

De IPPC-richtlijn bepaalt onder andere dat vergunningen voor industriële inrichtingen moeten waarborgen dat die inrichtingen alle passende preventieve maatregelen tegen verontreinigingen treffen, met name door toepassing van de beste beschikbare technieken (Best Available Techniques). Het begrip BAT (Nederlands: BBT) komt grotendeels overeen met het begrip stand-der-techniek. Om richting te geven aan het begrip BAT organiseert de Europese Commissie een uitwisseling van informatie over BAT. Het resultaat van de informatie-uitwisseling wordt vastgelegd in zogeheten BREF's (BAT Reference Documents). Er zullen BREF's worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in bijlage 1 van de IPPC-richtlijn. In totaal zullen voor zo'n 30 branches BREF's worden opgesteld. In de Regeling aanwijzing BBT-documenten worden deze BREF's allemaal genoemd. Artikel 8.11, derde lid, Wm bepaalt dat bij het vaststellen van de vergunningvoorschriften tenminste wordt uitgegaan van het toepassen van de beste beschikbare technieken (BBT) die voor de betrokken inrichting in aanmerking komen. Het toepassen van BBT kan worden beschouwd als een operationalisering van de beginselen van preventie en van minimalisering van milieugevolgen (aan de bron). BBT is een instrument om milieuverontreiniging te voorkomen of te beperken en daarmee het milieu (op een hoog niveau) te beschermen. Bij het vaststellen van de vergunningvoorschriften zal uitgaande van de relevante lokale en niet-lokale milieuaspecten van het bedrijf en zijn specifieke technische kenmerken moeten worden bepaald welke voor de betreffende sector beschreven beste beschikbare technieken moeten worden toegepast, dan wel in het geval met BBT het vereiste niveau van bescherming van het milieu niet kan worden bereikt, welke verdergaande technieken moeten worden toegepast. De vergunningvoorschriften zelf geven overigens bij voorkeur de maximale toegestane emissies aan en niet de technieken die moeten worden toegepast om onder die emissies te blijven. BBT is dus geen doel op zich, net zo min als thans een begrip als stand der techniek een zelfstandig na te streven doel geacht moet worden. De regeling verschilt op dit punt niet van de IPPC-richtlijn.

Aangezien de inrichting, waarvoor vergunning wordt aangevraagd, niet als een installatie als bedoeld in bijlage 1 van de IPPC Richtlijn (EG richtlijn nr.96/61/EG) kan worden aangemerkt, is een toetsing aan deze BREF's niet van toepassing.

In tabel 2 van de bijlage van de regeling aanwijzing BBT-documenten staan de thans algemeen in Nederland toegepaste richtlijnen die kunnen worden aangemerkt als een adequate en actuele invulling van BBT en die ingevolge de onderhavige regeling door vergunningverleners bij het bepalen van BBT zullen moeten worden toegepast. Sommige richtlijnen, zoals de NeR, gelden voor alle inrichtingen. Andere richtlijnen gelden slechts voor een bepaalde categorie van inrichtingen. Dit volgt dan uit de betreffende richtlijn.

In het kader van deze vergunningsprocedure is rekening gehouden met de volgende aangewezen BBT-documenten:

1. Circulaire energie in de milieuvergunning;
2. NeR (Nederlandse Emissierichtlijn lucht);
3. NRB (Nederlandse richtlijn bodembescherming);
4. PGS 15 Opslag verpakte gevaarlijke stoffen.

De bovenstaande BBT-documenten zijn in deze vergunning betrokken en daar waar van toepassing in de voorschriften opgenomen. Gesteld kan worden dat deze vergunning in overeenstemming is met de Beste Beschikbare Technieken.

4.3. Afvalstoffen

4.3.1. Afvalpreventieonderzoek

Een standaard afvalpreventieonderzoek is een redelijke maatregel voor alle bedrijven waar relatief grote hoeveelheden afval vrijkomen. Een dergelijk onderzoek wordt in ieder geval verwacht van bedrijven waar per jaar meer dan 25 ton gevaarlijk afval of 250 ton afval in totaal, ontstaat.

Afvalpreventie richt zich op het voorkomen dan wel het beperken van het ontstaan van afvalstoffen (inclusief afvalwater) en emissies (kwantitatief) of het verminderen van de milieuschadelijkheid van afvalstoffen (kwalitatief). Het ontstaan van afval moet zoveel mogelijk bij de bron worden voorkomen en kan worden gerealiseerd door:

- good-housekeeping;
- intern hergebruik;
- gebruik van alternatieve grond- en hulpstoffen;
- technologische veranderingen;
- productaanpassingen.

Ook een efficiënter gebruik van grond- en hulpstoffen hoort hierbij. Extern hergebruik of recycling van afval evenals nageschakelde technieken vallen niet onder het begrip preventie.

In hoofdstuk 8 van de aanvraag wordt een beschouwing gegeven over de binnen de inrichting vrijkomende afvalstoffen. Aangegeven wordt dat ca. 380 m³ vrijkomend afval wordt afgevoerd dat bestaat uit divers huishoudelijk afval, hout (pallets), metalen vaten, papier en karton en verontreinigde flexibele verpakking (big bags). Genoemde afvalstromen worden gescheiden gehouden en naar daartoe geschikte verwerkers afgevoerd. Wij zijn van mening dat met de thans gevolgde werkwijze er geen significant besparingspotentieel aanwezig is zodat wij een afvalpreventieonderzoek niet noodzakelijk achten.

4.3.2. Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking

Op grond van artikel 8.8, eerste lid, onder b, juncto artikel 1.1, tweede lid, onder a, van de Wet milieubeheer dient bij de beoordeling van de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, de doelmatigheid van het beheer van de afvalstoffen te worden betrokken. Deze zogenaamde doelmatigheidstoets dient volgens artikel 8.8, lid 2 onder b juncto artikel 10.14 Wm plaats te vinden op basis van het beleid zoals dat is vastgelegd in het Landelijk Afval Beheerplan (LAP).

Dit LAP dient elke vier jaar door de Minister (Staatssecretaris) van VROM te worden opgesteld. Het eerste LAP beschrijft het afvalbeheer voor de periode 2002-2006 en kijkt vooruit op (mogelijke) ontwikkelingen tot 2012. Het LAP bevat een beleidskader, sectorplannen, capaciteitsplannen en bijlagen. Het LAP is sinds 3 maart 2003 van kracht. Het is al twee keer gewijzigd: de eerste wijziging is vastgesteld op 22 maart 2004 en op 18 mei 2004 in werking getreden (gepubliceerd in de Staatscourant nummer 74, 2004) en de tweede wijziging is vastgesteld op 29 maart 2005 en op 5 mei 2005 in werking getreden (Stcrt. 66, 2005). In maart 2007 is de werking van het LAP verlengd tot en met 2008.

In het LAP is niet alleen algemeen beleid geformuleerd met betrekking tot de omgang met afvalstoffen, maar in de sectorplannen is ook specifiek beleid geformuleerd met betrekking tot een aantal nader genoemde afvalstoffen. Voor een zo hoogwaardig mogelijk afvalbeheer zijn in de sectorplannen van het LAP zogenoemde minimumstandaarden opgenomen.

De minimumstandaard geeft aan wat de minimale hoogwaardigheid van be- en verwerking van een bepaalde afvalstof of categorie van afvalstoffen is. De minimumstandaard is bedoeld om te voorkomen dat afvalstoffen laagwaardiger worden be- en verwerkt dan wenselijk is. Vergunningen voor het be- en verwerken van afvalstoffen mogen alleen worden verleend als de aangevraagde activiteit minstens even hoogwaardig is als de voor de betreffende afvalstoffen in het LAP vastgelegde minimumstandaard.

4.3.2.1 Toetsing aan het LAP

De aanvraag van MCM heeft betrekking op de op- en overslag en bewerking van verschillende, van buiten de inrichting afkomstige metaalhoudende afvalstoffen. In het kader van de toetsing aan het LAP van deze activiteiten zal aandacht worden besteed aan de doelmatigheid van verwerking alsmede aan aspecten als opslagduur van afvalstoffen.

Het bewerken van afvalstoffen

Volgens de vergunningsaanvraag worden binnen de inrichting verschillende bewerkingen, zoals sorteren, mengen, en verkleinen uitgevoerd. Op basis van de aangevraagde afvalstromen en Euralcodes zijn de sectorplannen 2 (procesafhankelijk industrieel afval) en 21 (metaalafvalstoffen) van toepassing op de aangevraagde afvalstromen.

Sectorplan 2 (procesafhankelijk industrieel afval)

Industrieel afval is restafval dat afkomstig is van industriële productieprocessen. Het is zeer divers van samenstelling en omvang. Het bevat zowel procesafhankelijk afval als procesonafhankelijk afval. In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor niet-gevaarlijk procesafhankelijk industrieel afval. Gevaarlijk industrieel afval komt in andere sectorplannen en in het beleidskader van het LAP aan de orde. Het beleid voor industrieel afval is gericht op het bevorderen van preventie, afvalscheiding en nuttige toepassing van deelstromen.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van niet gevaarlijk procesafhankelijk industrieel afval, met uitzondering van de specifieke afvalstromen die in andere sectorplannen worden behandeld, is nuttige toepassing, tenzij nuttige toepassing niet mogelijk is op grond van de aard en samenstelling van de afvalstof of de meerkosten van nuttige toepassing substantieel hoger liggen dan de kosten voor verwijdering van de afvalstof. Onder substantieel wordt verstaan meer dan 150% van het tarief van storten, inclusief de stortbelasting.

Het procesafhankelijk industrieel afval, zoals metaalslakken, die bij MCM worden verwerkt, wordt nuttig toegepast. Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard van sectorplan 2.

Sectorplan 21 (metaalafvalstoffen)

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor ferro en non-ferro metaalafvalstoffen. Het betreft metalen in het afvalstadium en (grotendeels uit metalen bestaande) vaste afvalstoffen, zoals (metaal)schroot, roestvast staal, restanten zink, aluminium, koper, lood en legeringen, metaalstof, edele metalen en katalysatoren.

Het beleid voor metaalafvalstoffen is gericht op het bevorderen van materiaalhergebruik. In de huidige praktijk worden vrijwel alle metaalafvalstoffen als materiaal hergebruikt. Dit hangt samen met de doorgaans positieve waarde van metaalafvalstoffen. Metaalafvalstoffen worden veelal meerdere malen doorverkocht en komen dan uiteindelijk terecht bij schroothandelaren, shredders en metaalsmelterijen. Non-ferro metaalafvalstoffen zoals restanten zink, aluminium, koper, lood en legeringen van dergelijke non-ferro metalen, slakken, assen, metaalstof, edele metalen en katalysatoren worden ingezet in smelt- en gietinstallaties die doorgaans in één metaalsoort gespecialiseerd zijn.

De minimumstandaard voor de be- en verwerking van metaalafvalstoffen, met uitzondering van metaal met aanhangende olie of emulsie en metalen ondergrondse opslagtanks, is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Uitval en niet voor hergebruik geschikt metaal moeten worden verwijderd.

De minimumstandaard betekent dat slechts vergunning mag worden verleend voor de be- en verwerking van metaalafvalstoffen wanneer deze be- en verwerking leidt tot hergebruik van de ferro- en non-ferro fracties in de metaalafvalstoffen.

Afweging:

Bij MCM worden de verschillende fracties metaalafval gemengd en op specificatie gebracht voor de klant. Bij de klant wordt het zink hergebruikt dan wel op andere wijze nuttig toegepast. Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard en kan het aangevraagde proces worden vergund.

4.3.3. Het mengen van afvalstoffen

Uitgangspunt voor het mengen van afvalstoffen is dat het mengen van afvalstoffen niet is toegestaan tenzij dit expliciet in de Wm-vergunning is geregeld. In hoofdstuk 16 van het beleidskader van het LAP (deel 1) zijn de uitgangspunten voor het mengen nader uitgewerkt. Voor de uitwerking van het mengen van afvalstoffen in Wm en Wvo-vergunningen is het van belang dat in de aanvraag door het bedrijf duidelijk wordt gemaakt welke afvalstoffen door het bedrijf gemengd worden. Wat niet is aangevraagd kan niet vergund en dus ook niet gemengd worden.

Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentraties niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen wordt verder mengen genoemd. Ook het samenvoegen van afvalstoffen met niet-afvalstoffen wordt beschouwd als een vorm van mengen.

Voor het toestaan van het mengen van afvalstoffen gelden volgens het LAP de volgende uitgangspunten:

1. Er moet worden voorkomen dat het mengen van afvalstoffen leidt tot gevaar voor de gezondheid van de mens en nadelige gevolgen voor het milieu (Kaderrichtlijn afvalstoffen, artikel 4).
2. Er moet worden voorkomen dat het mengen er toe leidt dat een van de te mengen afvalstoffen laagwaardiger wordt verwerkt dan de minimumstandaard voor die afvalstroom (Wet milieubeheer, artikel 10.4).
3. Er moet worden voorkomen dat het mengen van afvalstoffen leidt tot belasting van het milieu door diffuse verspreiding van milieugevaarlijke stoffen.

Met de Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen is de EG-richtlijn 91/689 in Nederlands recht omgezet. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden die het mogelijk maken in de vergunning aangewezen gevaarlijke afvalstoffen te mengen met andere in de vergunning aangewezen (gevaarlijke) afvalstoffen, stoffen, preparaten en andere producten.

Er wordt onderscheid gemaakt in mengen voor inzet in thermische processen, zoals verbranden, vergassen en pyrolyse, en mengen voor inzet in overige processen, zoals grondreiniging, koud immobiliseren, storten, lozen en het maken van meststoffen en diervoeders enz.. De keuze voor een bepaalde route van nuttige toepassing of verwijdering is bepalend voor de mogelijkheden om afvalstoffen te mengen.

In bijlage XI van de aanvraag wordt een nadere toelichting gegeven om partijen afvalstoffen te mogen mengen. Het gaat daarbij specifiek om partijen met een hoog gehalte aan zink. De afvalstoffen met een hoog zinkgehalte kunnen als secundaire grondstof in de zinkindustrie nuttig worden toegepast. De reden van mengen is gelegen in de optimalisatie van het proces van herwinning van metalen door afnemers van MCM.

Overeenkomstig de opgave van MCM in bijlage XI wordt het mengen van afvalstoffen met de volgende Eural codes aangevraagd:

10 05 01, 10 05 03, 10 05 04, 10 05 05, 10 05 06, 10 05 10, 10 05 11
10 06 06
10 08 04, 10 08 17, 10 08 18
10 10 03, 10 10 09, 10 10 10
11 05 02, 11 05 03, 11 05 99
12 01 03, 12 01 04, 12 01 16

De notitie over mengen uit bijlage XI van de aanvraag is in voldoende mate gebaseerd op de uitgangspunten uit hoofdstuk 16 van het LAP alsmede op het gestelde ten aanzien van mengen in "De verwerking verantwoord". Het mengen van zinkhoudende afvalstoffen is derhalve toegestaan mits de uitgangspunten uit bijlage XI van de aanvraag worden gevolgd.

4.3.4. De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers.

De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of niet-gevaarlijk is ingedeeld.

Er worden Euralcodes uit de volgende hoofdstukken van de Eurallijst, c.q. herkomstbronnen van het afval, aangevraagd:

- 01 Afval van exploratie, mijnbouw, exploitatie van steengroeven en de fysische en chemische bewerking van mineralen.
- 06 Afval van anorganische chemische processen.
- 10 Afval van thermische processen.
- 11 Afval van de chemische oppervlaktebehandeling en coating van metalen en andere materialen; non-ferro-hydrometallurgie.
- 12 Afval van de machinale bewerking en de fysische en mechanische oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen.
- 17 Bouw- en sloopafval (inclusief afgegraven grond van verontreinigde locaties).
- 19 Afval van installaties voor afvalbeheer, off-site waterzuiveringsinstallaties en de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water en water voor industrieel gebruik.

In bijlage VIII van de aanvraag worden de onderstaande Euralcodes aangevraagd. In de toegezonden aanvulling op de aanvraag d.d. 4 mei 2007 is aangegeven welk sectorplan op de betreffende afvalstroom van toepassing is. Op basis van de Eural dienen de aangevraagde afvalstoffen als volgt te worden benoemd (Indeling overeenkomstig de hoofdstukken van de Eural). In de tabel is eveneens aangegeven in welke sectorplan de afvalstroom in het voorgaande hoofdstuk is behandeld. Voor een toelichting daarop zie de hierboven gegeven sectorplannen.

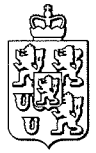
Euralcode	Omschrijving	Sectorplan
01 01 01	afval van de winning van metaalhoudende mineralen	2
06 03 15 * c	metaaloxiden die zware metalen bevatten	2
06 03 16 c	niet onder 06 03 15 vallende metaaloxiden	2
10 02 01	afval van de verwerking van slakken	2
10 02 02	onverwerkte slakken	2
10 02 07 * c	vast afval van gaszuivering dat gevaarlijke stoffen bevat	2
10 02 10	Walshuid	2
10 04 02 *	dross en skimmings van primaire en secundaire productie	2
10 04 06	vast afval van gasreiniging	2
10 05 01	slakken van primaire en secundaire productie	2
10 05 03 *	Rookgasstof	2
10 05 04	overige deeltjes en stof	2

10 05 05 *	vast afval van gasreiniging	2
10 05 06 *	slib en filterkoek van gasreiniging	2
10 05 10 * c	dross en skimmings die brandbaar zijn of waaruit bij contact met water gevaarlijke hoeveelheden brandbare gassen vrijkomen	2
10 05 11 c	niet onder 10 05 10 vallende dross en skimmings	2
10 06 06	vast afval van gasreiniging	2
10 08 04	deeltjes en stof	2
10 08 10 * c	dross en skimmings die brandbaar zijn of waaruit bij contact met water gevaarlijke hoeveelheden brandbare gassen vrijkomen	2
10 08 11 c	niet onder 10 08 10 vallende dross en skimmings	2
10 08 17 * c	slib en filterkoek van rookgasreiniging die gevaarlijke stoffen bevatten	2
10 08 18 c	niet onder 10 08 17 vallende slib en filterkoek van rookgasreiniging	2
10 09 03	Ovenslak	2
10 09 10 c	niet onder 10 09 09 vallend rookgasstof	2
10 10 03	Ovenslak	2
10 10 09 * c	rookgasstof dat gevaarlijke stoffen bevat	2
10 10 10 c	niet onder 10 10 09 vallend rookgasstof	2
11 05 01	Hardzink	21
10 05 02	Zinkas	2
11 05 03 *	vast afval van gasreiniging	21
11 05 99	niet elders genoemd afval	21
12 01 03	non-ferrometaalvijsel en -krullen	2
12 01 04	non-ferrometaalstof en -deeltjes	2
12 01 16 * c	afval van gritstralen dat gevaarlijke stoffen bevat	2
17 04 01 c	koper, brons en messing	21
17 04 02 c	Aluminium	21
17 04 03 c	Lood	21
17 04 04 c	Zink	21
17 04 05 c	ijzer en staal	21
17 04 07 c	gemengde metalen	21
17 04 10 * c	kabels die olie, koolteer of andere gevaarlijke stoffen bevatten	2
17 04 11 c	niet onder 17 04 10 vallende kabels	2
19 01 99	niet elders genoemd afval	2
19 10 01	ijzer- en staalafval	21
19 10 02	non-ferroafval	21

4.3.5. Opslagduur en opslagvolumes

In het LAP zijn ten aanzien van de maximale bewaartermijn van afvalstoffen nadere richtlijnen opgenomen. Naast deze uitgangspunten uit het LAP, is ook de fysieke situatie in de inrichting, zoals o.a. de totale opslagcapaciteit, de jaarlijkse doorzet van afvalstoffen en de aard van de stoffen maatgevend voor de maximale bewaartermijn. Op basis van de gegevens in de vergunningsaanvraag is sprake van een reguliere doorzet van te accepteren afvalstromen. Het LAP geeft als richtlijn voor afvalstoffen die worden hergebruikt of nuttig worden toegepast een maximale opslagduur van drie jaar aan. Een daartoe strekkend voorschrift is aan de vergunning verbonden (zie voorschrift 3.1.4).

4.3.6. Acceptatie en opslag en / of verwerking

De uitgangspunten voor afgifte, ontvangst en verwerking van afvalstoffen zijn vastgelegd in hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer alsmede in het Landelijk Afvalbeheersplan (LAP). In het LAP is in de toelichting op de sectorplannen aangegeven dat afvalverwerkende bedrijven dienen te beschikken over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid). In dit beleid wordt aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking plaatsvinden op basis van een indeling van afvalstoffen in hoog, matig of laag risico bij acceptatie. Verder moeten de bedrijven de acceptatie en verwerking vastleggen in toereikende procedures met betrekking tot de administratieve organisatie en de interne controle (AO/IC).

De richtlijnen voor het opstellen van acceptatie- en registratieprocedures zijn opgenomen in het rapport 'De verwerking verantwoord' (De Roever februari 2002). Bij de vergunningverlening dient rekening te worden gehouden met specifieke situaties waarbij nagegaan dient te worden in hoeverre het onderdeel AO/IC uit het rapport relevant is.

Beschouwing:

In bijlage 9 van de aanvraag is de acceptatieprocedure voor inname van materialen bij MCM in Maastricht gevoegd. Deze acceptatieprocedure is gebaseerd op het rapport "De verwerking verantwoord" en getoetst aan de "richtlijn acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V)" en aan de "richtlijn administratieve organisatie en interne controle (AO/IC)". Afvalstoffen kunnen aan een uitgebreide chemische analyse van metalen onderworpen worden. Binnen de inrichting is een chemisch laboratorium operationeel die dergelijke analyses adequaat uit kan voeren. Voor wat betreft de risico-indeling is een tweevoudige indeling gemaakt in hoog respectievelijk laag risico. Het acceptatiebeleid is voldoende gebaseerd op de uitgangspunten zoals die in "De verwerking verantwoord" zijn vastgelegd.

4.3.7. Financiering van de activiteiten

Inrichtingen die afvalstoffen be- of verwerken dienen inzage te verschaffen over de wijze van financiering van de activiteiten, alsmede een inschatting te geven van de omvang van de investeringen die worden gedaan. Binnen de inrichting hebben de aanwezige voorraden (afval)stoffen overwegend een positieve waarde en worden de stoffen ingekocht, meestal bewerkt en weer doorverkocht. Bij de aanvraag zijn de financiële jaarstukken over 2004 en 2005 bijgevoegd. Het betreft een geconsolideerde jaarrekening van Metals Chemicals Maastricht BV te Maastricht en Metals Chemicals Belgium NV te Lanaken.

Voor de jaarrekeningen is een accountantsverklaring afgegeven door Deloitte Accountants BV op respectievelijk 28 juni 2005 en 10 juli 2006. De accountant heeft evenwel geen oordeel kunnen geven omtrent de getrouwheid van de jaarrekening als geheel, gegeven de aard van de activiteiten en de omvang van de huishouding kan de interne organisatie niet op economisch verantwoorde wijze zodanig worden ingericht dat door accountantscontrole op rationele wijze de vereiste zekerheid kan worden verkregen over de volledigheid van de in de jaarrekening opgenomen omzet en de daarmee rechtstreeks samenhangende posten.

Wij berekenen over 2005 indicatief een solvabiliteit van 0,35 (eigen vermogen / vreemd vermogen).

De current ratio bedraagt 0,94 en de quick ratio 0,67. De current ratio valt buiten de minimumnorm van 1,1 maar in 2004 en 2003 lag de current ratio weer ruim boven de norm. De voorraden alsmede de liquide middelen zijn op de balans van 2005 ruim hoger dan de voorafgaande jaren.

Op basis van deze quick scan achten wij een verdere financiële analyse niet noodzakelijk.

4.3.8. Besluit financiële zekerheidsstelling milieubeheer (Besluit FZ)

Op basis van het Besluit FZ heeft het bevoegd gezag de bevoegdheid om voor het nakomen van de verplichting met betrekking tot het beheer van afvalstoffen binnen de inrichting financiële zekerheid te stellen. De financiële zekerheidsstelling betreft het nakomen van verplichtingen met betrekking tot het verwijderen van de binnen de inrichting opgeslagen afvalstoffen, in het geval de activiteiten binnen de inrichting om een of andere reden wordt beëindigd, bijvoorbeeld in het geval van een faillissement. De zekerheidsstelling dient te gelden voor opgeslagen afvalstoffen welke niet nuttig toepasbaar zijn, dan wel een zekere bewerking dienen te ondergaan alvorens ze wel toepasbaar zijn. In concreto is de zekerheidsstelling toepasbaar voor zogenaamde laagwaardige afvalstoffen, afvalstoffen waar men in het algemeen voor moet betalen om ze aan een vergunninghoudster af te geven.

In principe kunnen alle inrichtingen onder categorie 28 (afvalbedrijven) van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer op basis van bijlage 1 van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer met deze zekerheidsstelling te maken krijgen als de beheerskosten van de desbetreffende afvalstoffen binnen de inrichting boven de € 10.000,- liggen. De provincie Limburg hanteert evenwel een drempelbedrag van € 100.000,-. Vooropgesteld dient te worden dat de zekerheid enkel en alleen gevraagd kan worden voor de te vergunnen maximale opslag van afvalstoffen.

De hoogte van de financiële zekerheidsstelling wordt bepaald door het marktconforme verwijderingsbedrag (het bedrag dat een vergunninghouder als acceptatietarief stelt) per ton/stuks afvalstof vermenigvuldigd met het aantal vergunde opgeslagen tonnen/stuks van desbetreffende afvalstof vermeerderd met 25% voor de transportkosten en handelingskosten, tenzij de totale kosten minder dan € 100.000,- (drempel) bedragen.

In paragraaf 3.6 van de aanvraag is aangegeven welke afvalstromen volgens aanvraagster in aanmerking komen om financiële zekerheid voor te vragen. Overeenkomstig het provinciale beleid wordt de financiële zekerheid berekend aan de hand van de maximale vergunde opslag. Voor wat betreft de onderhavige aanvraag is van belang dat voor ferro-/non-ferro-metalen alsmede schroot, overeenkomstig het provinciale beleid, geen financiële zekerheid hoeft te worden gesteld. In de aanvraag is vermeld dat er binnen de inrichting twee afvalstromen aanwezig zijn die een negatieve waarde vertegenwoordigen. Het gaat daarbij concreet om de volgende stromen.

Soort afvalstof	Maximaal aanwezige hoeveelheid [ton]	Verwijderingstarief [€ per ton]	Negatieve waarde van de maximale opslag
10 02 01 Afval van de verwerking van slakken	1.000	30,-	30.000,-
10 09 10 Niet onder 10 09 09 vallend rookgasstof.	3.500	40,-	140.000,-

In de afweging bij het daadwerkelijk opleggen van financiële zekerheid dient ons college op basis van artikel 3, lid 2 van het Besluit in ieder geval de volgende criteria te betrekken:

- de specifieke omstandigheden van het betreffende bedrijf, de solvabiliteit en de aanwezigheid van een milieuzorgsysteem;
- de aard en de omvang van de afvalstoffen;
- de frequentie van het afvoeren van de afvalstoffen;

- d. de verhouding tussen de maximaal te verwachten kosten van beheer van afvalstoffen en de hoogte van de kosten voor het stellen van financiële zekerheid;
- e. het reeds zodanig vrijwillig gesteld zijn van financiële zekerheid door degene die de inrichting drijft, dat de krachtens de vergunning voor hem geldende verplichtingen ten aanzien van het opslaan van in de vergunning aangegeven afvalstoffen of ten aanzien van het beheer van afvalstoffen na het beëindigen van de activiteiten in die inrichting, kunnen worden nagekomen, en;
- f. de naleving van aan de vergunning verbonden voorschriften en beperkingen.

In de nota van toelichting behorende bij het Besluit is ten aanzien van artikel 3 aangegeven dat de bovenstaande criteria in onderling verband moeten worden gezien en dat, behalve onderdeel e, geen van de criteria doorslaggevend is.

Zo betekent onderdeel f niet dat ons college alleen financiële zekerheid mag voorschrijven als zich een relevante overtreding heeft voorgedaan. De naleving in relatie tot de solvabiliteit en de omvang van de te verwachten kosten voor het afvoeren en verwijderen van de kosten, is echter wel een belangrijke indicatie voor het beoordelen van het financiële risico dat ons college loopt om met de kosten van afvoer en verwijderen te blijven zitten.

De term "situatie van het betreffende bedrijf" (onderdeel a) moet breed worden opgevat. relevante aspecten zoals de ligging van het bedrijf en de bedrijfsvoering vallen hieronder. Daarbij is aangegeven dat onder "situatie" ook vallen financiële aspecten; vanwege het grote belang van dit aspect, wordt het begrip solvabiliteit - dat onder de term situatie kan worden begrepen - voor alle duidelijkheid apart vermeld.

Bij de te verwachten kosten van het beheer (onderdeel d) gaat het om de kosten van inzameling en verwijdering. Hierbij moet er uiteraard niet zonder meer vanuit gegaan worden dat het afval moet worden gestort of verbrand, doch moet ook worden gekeken naar de mogelijkheden van (al dan niet na reiniging) gehele of gedeeltelijke nuttige toepassing.

Ad a

Uit de aanvraag blijkt dat de door MCM getroffen procesmatige en technische maatregelen voldoende garanties bieden dat de risico's op het veroorzaken van milieuschade tot een minimum zijn beperkt. Ook aan de ligging van het bedrijf zijn geen verhoogde risico's verbonden. MCM beschikt niet over een gecertificeerd milieuzorgsysteem.

Bij het beoordelen van de financiële situatie van een bedrijf is het noodzakelijk inzicht te verkrijgen in de financiële situatie van het bedrijf, zodat kan worden bepaald of al dan niet kan worden afgezien van het stellen van zekerheid. Volgens de Handreiking "Besluit financiële zekerheid milieubeheer (VROM)" is het daarbij niet de bedoeling (dit zou moeilijk uitvoerbaar zijn) om een inrichting grondig door te lichten.

Hierbij speelt ook dat de financiële situatie in korte tijd soms sterk kan veranderen en rooskleuriger kan worden voorgedaan dan deze in werkelijkheid is. Daarbij is het aan het bevoegd gezag om naar eigen inzicht de diepgang van de financiële analyse te bepalen. Doorgaans kan men de bedrijven, zo nodig door middel van een accountantsverklaring, verzoeken aan te tonen dat vanwege de goede solvabiliteit kan worden afgezien van financiële zekerheid.

Indien het wenselijk is dat de financiële situatie van een bedrijf diepgaander wordt bekeken, dan is een hulpmiddel hierbij het uitvoeren van enkele financiële analyses. De belangrijkste financiële analyses die redelijk eenvoudig kunnen worden uitgevoerd, geven inzicht in de:

- liquiditeit (current- en quick ratio);
- solvabiliteit (solvabiliteit en interestdekking);
- rentabiliteit (rentabiliteit totaal vermogen "RTV" en rentabiliteit eigen vermogen "REV").

Deze financiële parameters zijn losse indicatoren, die een verschillend beeld kunnen geven. Voor iedere parameter zijn minimum niveaus aangegeven, waar beneden kan gesproken worden van een gevarezone en het raadzaam is om een financiële zekerheid te verlangen. Daarbij wordt er in de Handreiking nadrukkelijk op gewezen dat deze parameters met enige voorzichtigheid moeten worden benaderd. De financiële situatie waarin een onderneming verkeert, is namelijk veelal te complex om weer te geven door één enkele parameter.

Bij de aanvraag is een afschrift van de jaarrekeningen 2004 en 2005 gevoegd. In paragraaf 4.3.7. is daarover reeds een korte beschouwing gegeven. Geconcludeerd kan worden dat de continuïteit van het bedrijf uit financieel oogpunt voldoende is aangetoond. Hiermee bestaat derhalve geen verhoogd faillissementsrisico.

Ad b.

De aard en aangevraagde opslagcapaciteit van de binnen de inrichting aanwezige afvalstoffen, met uitzondering van de opslag van non-ferro metalen staat in de hierboven staande tabel. In totaal wordt volgens bovenstaande tabel maximaal 4.500 ton afvalstoffen opgeslagen met een negatieve waarde van € 170.000,--. Dit bedrag ligt boven het door de provincie gehanteerde drempelbedrag van € 100.000,--.

Ad c.

Voor de opslag van afvalstoffen geldt, overeenkomstig de bepalingen uit het LAP, een maximale opslagduur van 1 jaar, respectievelijk 3 jaar voor afvalstoffen die voor hergebruik ingezet worden. Voor wat betreft de te stellen financiële zekerheid is de maximale opslaghoeveelheid die aangevraagd is relevant. In het bovenstaande overzicht is daarvan dan ook uitgegaan.

Ad d.

Voor de bij MCM te onderscheiden afvalstromen worden per afvalstroom en vaak ook per inzamelaar verschillende tarieven gehanteerd. Een gebruikelijk verwijderingstarief per afvalstroom staat in bovenstaande tabel aangegeven. Het verwijderingstarief van alle afvalstromen tezamen bedraagt € 170.000,--. Voor opslag, handling en transport wordt door het college van Gedeputeerde Staten van Limburg uitgegaan van 25% opslag zodat de totale kosten voor verwijdering kunnen worden gesteld op € 212.500,--. Op basis van het bovenstaande achten wij het stellen van financiële zekerheid nodig voor een bedrag van € 212.500,--.

Ad e.

Niet is gebleken dat door MCM reeds vrijwillig op enige wijze financiële zekerheid is gesteld ten aanzien van het beheer van afvalstoffen.

Ad f.

Het naleefgedrag van de inrichting geeft ons geen aanleiding opmerkingen te maken.

Afweging

Gelet op de (grootschalige) opslag van afvalstoffen en daarmee gepaard gaande kosten voor verwijderen ervan, dit bij een eventueel faillissement, wordt de drempelwaarde van € 100.000,-- overschreden en achten wij het stellen van een financiële zekerheid noodzakelijk ten bedrage van € 212.500,--.

In de voorschriften 10.1.1 tot en met 10.1.4 zijn de bepalingen over de te stellen financiële zekerheid opgenomen.

4.3.9. Afvalwaterlozingen

Regenwater afkomstig van de daken van beide hallen wordt via een apart leidingscircuit op het kanaal geloosd. Regenwater afkomstig van het opslagterrein wordt naar een regenwaterbassin afgevoerd. Het is de bedoeling om op termijn dit opgevangen terreinwater, na zuivering, in te zetten als water om te bevochtigen. Het overtollige terreinwater zal gecontroleerd worden geloosd op het openbaar riool. Ter bescherming van het riool zijn lozingsvoorschriften aan deze vergunning verbonden.

4.4. Bodem

4.4.1. Onderzoek nulsituatie van de bodem

In bijlage IV van de aanvulling op de aanvraag is een bodemonderzoeksrapport opgenomen. Het onderzoeksrapport is gedateerd 27 april 2007, rapportnummer 2005.0544-5, opgesteld door Cauberg-Huygen.

Het onderzoek is uitgevoerd teneinde te onderzoeken of het bedrijf dat voorafgaand aan de komst van MCM op deze locatie was gevestigd, te weten BAG BV, geen toename van bodemverontreiniging heeft veroorzaakt ten opzichte van een in 1998 uitgevoerd nulsituatie-bodemonderzoek. Uit het onderzoek is gebleken dat de nulsituatie en de eindsituatie van BAG geen significante toename van verontreinigingsparameters zijn geconstateerd ten opzichte van het eerder door Oranjewoud uitgevoerd nulsituatie-bodemonderzoek (rapportnummer 9947-44176 d.d. april 1998). Het bij de aanvraag gevoegd bodemonderzoek (rapport 2005.0544-5 d.d. 27-04-2007) kan derhalve voor de onderhavige inrichting als nulsituatie bodemonderzoek worden gehanteerd.

4.4.2. Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) is van toepassing op potentieel bodembedreigende bedrijfsmatige activiteiten binnen inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer. Deze NRB beschrijft het beleid met betrekking tot maatregelen en voorzieningen gebaseerd op de stand der wetenschap en techniek, waarbij als uitgangspunt wordt gehanteerd dat door een doelmatige combinatie van maatregelen en vloeistofdichte voorzieningen een verwaarloosbaar risico wordt gerealiseerd. Hiervoor is in de NRB een aantal bedrijfsactiviteiten beschreven. Afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen dient de betreffende bedrijfsactiviteit in een bodemrisico-categorie te worden ondergebracht.

Of sprake is van bodembedreigende activiteiten kan worden bepaald met het Stappenplan NRB.

Het doorlopen van het Stappenplan NRB leidt tot het vaststellen van het bodemrisico voor elke afzonderlijke activiteit binnen de inrichting. Dit risico volgt uit de emissiescore die met de zogenaamde BodemRisicoCheckLists (BRCL's) van de NRB wordt bepaald. Mede op basis van deze BRCL's kunnen binnen de inrichting toereikende voorzieningen en maatregelen worden geselecteerd die het bodemrisico tot verwaarloosbaar (categorie A) terugdringen.

De NRB onderscheidt een vijftal hoofdactiviteiten:

1. opslag bulkvloeistoffen;
2. overslag en intern transport bulkvloeistoffen;
3. opslag en verlading stort- en stukgoed;
4. procesinstallaties;
5. overige activiteiten.

De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten binnen de inrichting zijn in paragraaf 5.3 van de aanvraag getoetst aan de systematiek van de NRB. Rekening houdend met de in de aanvraag opgenomen bodembeschermende voorzieningen, evenals de inspectievoorschriften, toezicht en incidentenmanagement (faciliteiten, zorg en personeel) is voor alle in potentie bodembedreigende handelingen sprake van een verwaarloosbaar risico.

4.4.3. Bedrijfsriolering

Bestaande (beton)rioleringen zijn vaak niet volledig vloeistofdicht. Omdat voor ondergrondse leidingen - zelfs in combinatie met een doelmatig inspectieprogramma en bedrijfsnoodplan - geen emissiescore lager dan 2 kan worden gerealiseerd, zou voor het verwezenlijken van een aanvaardbaar risico (categorie A*) - op basis van de NRB systematiek - rond de bedrijfsriolering ingrijpend risicobeperkend bodemonderzoek moeten worden uitgevoerd. Het hiervoor noodzakelijke monitorsysteem wordt vooralsnog voor rioleringen niet redelijk geacht.

Lekkages bij rioleringen worden meestal niet direct geconstateerd, met als gevolg dat de bodem verontreinigd kan raken. Een goed ontwerp, een regelmatige rioolinspectie en goed beheer/onderhoud zijn daarom van essentieel belang.

Omdat bij MCM zowel sprake is van een bestaande bedrijfsriolering als van een onlangs gerealiseerde bedrijfsriolering zijn verschillende keuringsregimes van toepassing.

Voor het reeds bestaande deel van de riolering achten wij een periodieke rioolinspectie voldoende. Bij geconstateerde gebreken dient de riolering gerepareerd te worden. In de voorschriften is daarbij uitgegaan van NEN 3398 (Buitenriolering - Onderzoek en toestandsbeoordeling van objecten, uitgave 2004). NEN 3398 geeft eisen inzake onderzoek van de objecten waaruit de buitenriolering is samengesteld en het vertalen van de onderzoeksresultaten naar de aard en de urgentie van de objectgerichte maatregelen in de buitenriolering. Deze norm is van toepassing op de objecten in de buitenriolering onder vrij verval. NEN 3399 (uitgave 2004) is van toepassing op het vastleggen van de toestand van de buitenriolering door inspectie.

Voor de nieuw aangelegde riolering op het buitenterrein geldt dat voldaan moet worden aan de aanbeveling CUR/PBV-44. De daartoe strekkende voorschriften zijn in deze vergunning opgenomen onder paragraaf 4.6 (bestaande riolering) en 4.7 (nieuw aangelegde of aan te leggen riolering).

4.4.4. Beëindiging activiteiten

Na beëindiging van de activiteiten in de inrichting dient binnen 2 maanden de bodem van de inrichting te worden onderzocht om mogelijke bodemverontreinigingen te kunnen verwijderen. Daarom blijven de voorschriften 4.5.1 tot en met 4.5.5 gelden tot een jaar, nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren.

4.4.5. Lozingenbesluit Bodembescherming

Het Lozingenbesluit Bodembescherming (Staatsblad 649, 8 december 1997) is van toepassing op lozing van vloeistoffen op of in de bodem. Dit besluit is echter niet van toepassing op een lozing in de bodem van hemelwater of drinkwater, indien daaraan geen verontreinigende stoffen zijn toegevoegd, de concentratie van verontreinigende stoffen niet door een bewerking is toegenomen en daaraan geen warmte is toegevoegd. Uit de aanvraag is niet gebleken dat MCM verontreinigde vloeistoffen op of in de bodem brengt zodat het Lozingenbesluit niet van toepassing is.

4.4.6. Bodem of grondwaterbeschermingsgebied

MCM is niet gelegen in een bodem- of grondwaterbeschermingsgebied.

4.5. Energie

In de aanvraag is bijlage D (analyse energieverbruik) uit de circulaire Energie in de milieuvergunning bijgevoegd. Het elektriciteitsverbruik zal naar schatting 200 MWh per jaar gaan bedragen. Dit komt overeen met een energieverbruik van 0,0018 PJ.

Het energieverbruik van MCM bestaat voornamelijk uit elektrische energie dat wordt gebruikt voor de aandrijving van machines en installaties (zoals de meng- en zeefinstallatie). Voor de nieuw aan te schaffen machines geldt dat aan de stand der techniek wordt voldaan. Een potentiële energiebesparing achten wij hierbij nagenoeg niet aanwezig. Het laten uitvoeren van een energiebesparingsonderzoek achten wij niet zinvol.

4.6. Externe veiligheid en brandveiligheid

4.6.1. Besluit risico's zware ongevallen 1999

In het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (hierna te noemen BRZO), zijn in bijlage 1 deel 1 en 2 de stoffen genoemd en de opslaghoeveelheid (drempelwaarden) waarboven het genoemd Besluit van toepassing is op de inrichting. Ten aanzien van de aangevraagde stoffen van MCM is de volgende stof relevant:

Stofnaam	Aangevraagde maximale opslaghoeveelheid	Drempelwaarde BRZO
Zinkoxide met classificatie R 50 en R53	90	200

Zinkoxide valt onder de aangewezen BRZO categorie 9 van deel 2: Gevaarlijk voor het milieu in combinatie met waarschuwingszin R50 (zeer vergiftig voor in het water levende organismen) en/of R51 (giftig voor in het water levende organismen) en R53 (kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken). De drempelwaarde wordt echter niet overschreden zodat MCM niet onder de bepalingen van het BRZO valt.

4.6.2. Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI)

In het Besluit externe veiligheid inrichtingen zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. Het besluit heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een minimum beschermingsniveau te bieden tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen. Om dit doel te bereiken verplicht het besluit het bevoegd gezag Wet milieubeheer (Wm) en Wet op de ruimtelijke ordening – in deze de gemeenten en provincies – afstand te houden tussen gevoelige objecten en risicovolle bedrijven. Tevens beperkt het besluit het totale aantal aanwezige personen in de directe omgeving van een risicovol bedrijf. Gemeenten en provincies moeten de normen uit het besluit naleven bij het opstellen en wijzigen van bestemmingsplannen en bij het verlenen van milieuvergunningen. Tevens moet de brandweer om advies worden gevraagd. Afstemming tussen de drie taakvelden ruimtelijke ordening, milieu en rampenbestrijding is zodoende van groot belang.

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen regelt hoe een gemeente of provincie moet omgaan met risico's voor mensen buiten een bedrijf als gevolg van de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in een bedrijf. Daartoe legt het besluit het plaatsgebonden risico vast en geeft het besluit een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico. Een onderdeel van de verantwoordingsplicht heeft betrekking op de hoogte van het groepsrisico. Daarbij speelt de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico een rol.

- Het plaatsgebonden risico, afgekort PR, geeft de kans aan dat iemand die zich een jaar lang continu op een plek bevindt, overlijdt door een ongeval met gevaarlijke stoffen.
- Het groepsrisico, afgekort met GR, is kans dat een groep personen door een ongeval bij een risicovolle activiteit overlijdt.
- De oriëntatiewaarde voor het groepsrisico geeft aan wat het Rijk als indicatie geeft van een acceptabel groepsrisico. De waarde geeft dus aan wanneer volgens de rijksoverheid de kans dat bij een ongeval 10, 100 of 1000 doden vallen voldoende klein is. Een gemeente of provincie mag van deze waarde afwijken. Als de gemeente of provincie een verandering van het groepsrisico accepteert, moet zij dit echter motiveren in het besluit waarom van die waarde wordt afgeweken.

Op grond van beide risico's kunnen gemeenten en provincies veiligheidsafstanden rond risicobedrijven bepalen. Wanneer bedrijven te dicht bij bijvoorbeeld woningen staan, zijn maatregelen nodig om toch aan de veiligheidsafstanden te voldoen. Zo bevat het besluit eisen voor het plaatsgebonden risico. Op grond van dit risico heeft VROM veiligheidsafstanden bepaald. Het besluit geeft ook aan hoe deze veiligheids-eisen doorwerken in de milieuvergunning en in plannen voor de ruimtelijke ordening. Op grond van het besluit wordt in een ministeriële regeling voor een aantal bedrijfssectoren (lpg-tankstations, ammoniak-koelinstallaties, opslag van gevaarlijke stoffen (PGS 15) vaste veiligheidsafstanden vastgelegd. Voor de overige bedrijven bepaalt het bevoegd gezag de veiligheidsafstand met een risicoberekening. Bij het verlenen van een milieuvergunning of het maken van een bestemmingsplan moeten gemeenten en provincies hiermee rekening houden. Indien binnen de risicocontour voor het plaatsgebonden risico van 10^{-6} per jaar zich kwetsbare (10^{-6} is grenswaarde) of beperkt kwetsbare objecten (10^{-6} is richtwaarde) aanwezig zijn, moet de milieuvergunning in beginsel worden geweigerd.

Bij MCM vindt opslag van gevaarlijke stoffen plaats in hoeveelheden van meer dan 10.000 kg. Op grond van artikel 2 onder f van het BEVI valt MCM onder deze categorie: "een inrichting waar gevaarlijke stoffen, gevaarlijke afvalstoffen of bestrijdingsmiddelen in emballage worden opgeslagen in een hoeveelheid van meer dan 10 000 kg per opslagplaats, niet zijnde een inrichting als bedoeld in onderdeel a of d". MCM voldoet eveneens aan de beschrijving onder artikel 4, vijfde lid, onder b, van het BEVI. Hiermee valt MCM onder de categorie "Categoriale BEVI inrichting voor 'opslag'". Voor een dergelijke categorie van inrichting zijn in het REVI (Regeling Externe Veiligheid Inrichtingen) vaste veiligheidsafstanden opgenomen waaraan dient te worden voldaan. Het opstellen van een kwantitatieve risicoanalyse (QRA) is in de onderhavige situatie niet nodig.

In concreto komt het er op neer dat de opslagplaats waar deze stoffen worden opgeslagen (beschermingsniveau 3, oppervlakte tussen 1500 en 2500 m²) aan een veiligheidsafstand van 235 m. moet voldoen. De dichtstbijzijnde woning ligt op een afstand van ca. 500 m. Aan de afstand voor het PR uit het BEVI wordt derhalve voldaan. Indien de aanvraag geen nadelige gevolgen heeft voor het plaatsgebonden risico, hoeft niet aan de normen voor het groepsrisico te worden getoetst (art. 4, derde en vierde lid BEVI).

4.6.3. Brandveiligheid

Op 15 juni 2004 is door GS van Limburg het "Kader vergunningverlening Wet milieubeheer" vastgesteld. Het kader beoogt een transparantere vergunningverlening en een betere doorwerking van de milieubeleidsdoelen in de milieuvergunningen. Met betrekking tot de brandveiligheid binnen Wm-inrichtingen wordt geëist dat bij de vergunningsaanvraag een door de afdeling preventie van de plaatselijke brandweer goedgekeurd brandveiligheidsrapport is gevoegd. Dit brandveiligheidsrapport dient onderdeel uit te maken van de vergunningsaanvraag.

In bijlage VII van de aanvraag is een door de gemeentebandweer van Maastricht goedgekeurd brandveiligheidsrapport gevoegd. Hiermede is een voldoende brandveilige situatie aanwezig.

4.7. Geluid

Voor bestaande industrieterreinen waarop zogenaamde grote lawaaimakers in het bestemmingsplan niet worden uitgesloten, is op grond van de Wet geluidhinder (Wgh) een geluidszone vastgesteld. De zone omvat het gehele gebied (exclusief het industrieterrein zelf) waarbinnen vanwege het industrieterrein (als geheel, alle bedrijven tezamen) een geluidsbelasting heerst of mag heersen van 50 dB(A) of meer. Indien vanwege gevestigde bedrijven de geluidsbelasting ten tijde van zonevaststelling op geluidsgevoelige objecten (woningen, scholen) meer dan 55 dB(A) bedraagt, was er sprake van een saneringssituatie en is voor de akoestisch relevante bedrijven een saneringsprogramma met saneringsmaatregelen en voor geluidgevoelige objecten de maximaal toelaatbare geluidsbelasting (MTG) op de gevel vastgesteld. Bij vergunningverlening moeten de vastgestelde grenswaarden in acht worden genomen.

De inrichting van MCM is gelegen op het gezondeerd industrieterrein "Beatrixhaven" in de gemeente Maastricht. De dichtstbijzijnde woning is gesitueerd binnen de geluidszone van het industrieterrein op een afstand van ca. 500 meter ten oosten van de grens van de inrichting.

De akoestische situatie van de inrichting is vastgelegd in het akoestisch rapport van Cauberg-Huygen, rapportnummer 2005.0544-3, van 2 februari 2007. Het akoestisch onderzoek is uitgevoerd overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen industrielawaai "uitgave 1999" en beschouwt de representatieve bedrijfssituatie. Op basis van het genoemde akoestisch onderzoek zijn geluidvoorschriften opgenomen in deze vergunning.

4.7.1. Normstelling

Als toetsingskader voor wat betreft de geluidvoorschriften is op de eerste plaats de Wet geluidhinder van belang in verband met de ligging van het bedrijf op een gezoneerd industrieterrein. In het akoestisch rekenmodel voor het industrieterrein "Beatrixhaven" is een aantal zonebewakingspunten vastgesteld. De gezamenlijke equivalente geluidbelasting afkomstig van alle op het industrieterrein gelegen inrichtingen mag overeenkomstig art. 40 van de Wet geluidhinder buiten de gegeven zonegrens niet hoger zijn dan 50 dB(A) (etmaalwaarde). Voor een aantal (groepen van) woningen zijn in het akoestisch rekenmodel bewakingspunten opgenomen. Voor de onderhavige inrichting zijn de bewakingspunten 8 tot en met 12 relevant. Woningen gelegen binnen de zone dienen te voldoen aan de voorwaarden gesteld in hoofdstuk V van de Wet geluidhinder onderscheidenlijk het Besluit geluidhinder (Staatsblad 532, 20 oktober 2006). Op basis van genoemd Besluit hebben woningen binnen de zone een ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting toegewezen gekregen. Dit is de maximaal toegestane gecumuleerde geluidbelasting veroorzaakt door alle op het industrieterrein gelegen bedrijven.

Maximale geluidniveaus dienen in het kader van de Wet milieubeheer beschouwd te worden. Zonebewakingspunten dienen uitsluitend aan de Wet geluidhinder getoetst te worden en daarbij komt aan de waarde voor L_{Amax} geen betekenis toe. In beginsel mogen maximale geluidsniveaus niet hoger zijn dan 10 dB(A) boven het berekende equivalente geluidsniveau. Indien hier echter redelijkerwijs niet aan kan worden voldaan, kan een hogere waarde worden verleend, met dien verstande dat de maximale geluidsniveaus in beginsel niet hoger mogen zijn dan 70 dB(A) in de dagperiode. Voor de avond- en nachtperiode geldt een maximaal toelaatbare waarde van 65 en 60 dB(A) voor L_{Amax} .

4.7.2. Bestaande rechten

Op 27 januari 1998 is voor het onderhavige perceel een Wm-revisievergunning verleend aan BAG BV. De volgende geluidsgrenswaarden zijn destijds verleend.

voorschrift 6.1

Het equivalente geluidsniveau (L_{Aeq}) veroorzaakt door de inrichting mag, ter plaatsen van de immissiepunten zoals aangegeven in de bijlage B, op een hoogte van 5 meter exclusief gevelreflectie, niet meer bedragen dan in onderstaande tabel is aangegeven:

Immissiepunt	Geluidsniveaus L_{Aeq} [dB(A)]				
	tot fase 4		vanaf fase 4		
	dag	nacht	dag	avond	nacht
1 ref.punt	56	43	53	39	44
2 ref.punt	67	52	68	53	56

voorschrift 6.2

Geluidmetingen en/of -berekeningen alsmede de beoordeling van de resultaten moeten geschieden overeenkomstig de handleiding meten en rekenen industrielawaai IL-HR-13-01 van de Interdepartementale Commissie Geluidshinder d.d. maart 1981.

Omdat de genoemde vergunning van BAG BV nog vigerend is, kunnen genoemde waarden, afgeleid van de vergunde activiteiten, als een bestaand recht worden aangemerkt. Omdat de referentiepunten in de vergunning van BAG niet meer zijn opgenomen in het akoestisch onderzoek dat bij de vergunningaanvraag van MCM is gevoegd, is geen rechtstreeks vergelijk te maken met de bestaande rechten en de aangevraagde representatieve bedrijfssituatie.

4.7.3. Relevante geluidbronnen en representatieve bedrijfssituatie

De representatieve bedrijfssituatie is in het akoestisch rapport als volgt omschreven:

Het geluidsniveau in hal 1 bedraagt bij het in werking zijn van de zeefinstallatie 90 dB(A), gemeten nabij de zeefinstallatie. In het nagalmveld van hal 1 bedraagt het halniveau 85 dB(A). Dit halniveau is ook aangenomen voor hal 2. Relevante geluidbronnen binnen het bedrijf betreffen dan ook geluiduitstralende gevels en daken van de bedrijfshallen 1 en 2 alsmede vervoersbewegingen op het terrein van vrachtauto's, heftrucks, schrankladers, borstelmaschine, mobiele kraan en wiellaadschop. De bedrijfstijden van genoemde machines zijn in het akoestisch rekenmodel ingevoerd.

4.7.4. Aangevraagde geluidsgrenswaarden

Op basis van het bij de aanvraag gevoegd akoestisch onderzoek worden door MCM de volgende grenswaarden aangevraagd:

Rekenpunt			Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$) in dB(A)		
punt nr.	Omschrijving	Ho (m)	Dag	Avond	Nacht
8	Zonebewakingspunt	5	24	17	13
9	Zonebewakingspunt	5	27	20	15
10	Zonebewakingspunt	5	29	25	18
11	Zonebewakingspunt	5	30	23	20
12	Zonebewakingspunt	5	24	16	16
22	MTG woning binnen de geluidszone	5	30	26	17
23	MTG woning binnen de geluidszone	5	28	23	16
24	MTG woning binnen de geluidszone	5	32	27	20
25	MTG woning binnen de geluidszone	5	29	19	21
26	MTG woning binnen de geluidszone	5	28	22	18

4.7.5. Beschouwing over de aangevraagde geluidsgrenswaarden

De aangevraagde geluidsgrenswaarden van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau zijn getoetst aan de grenswaarden voor de geluidsimmissiepunten op de zone en de MTG-woningen. Uit bovenstaande tabel blijkt dat er op geen van de genoemde beoordelingspunten een immisierelevante bijdrage wordt geleverd omdat op alle punten de vanwege de inrichting aangevraagde geluidsimmissie ten minste 20 dB(A) onder de geluidsgrenswaarde blijft. In procenten uitgedrukt is dit derhalve minder dan 1% hetgeen als verwaarloosbaar mag worden aangemerkt. Een verdere beschouwing over de geluidbelasting op de zonepunten is derhalve achterwege gelaten.

4.7.6. Maximale geluidniveau (L_{Amax})

Maximale geluidniveaus behoeven niet getoetst te worden aan de in het kader van de Wet geluidhinder aanwezige immissiepunten. Gelet op de ruime afstand tussen MCM en de meest nabijgelegen woningen mag worden verwacht dat geen overlast zal optreden door geluidpieken. De meest relevante bron daarvoor is het laden en lossen van vrachtauto's op het buitenterrein dan wel het gebruik van de laadschop of kraan. In het akoestisch rapport is een beschouwing gegeven over de te verwachten maximale geluidniveaus bij geluidgevoelige bestemmingen. De ten hoogste optreden piekbelasting nabij de woningen bedraagt 42, 35 en 32 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Deze waarden zijn als akoestisch niet relevant aan te merken en behoeven derhalve niet door middel van een voorschrift te worden beperkt.

4.7.7. Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting:

De beoordeling van geluidhinder ten gevolge van het wegverkeer dat naar en van de inrichting rijdt dient beoordeeld te worden aan de hand van de ministeriële circulaire van 29 februari 1996 "Beoordeling geluidhinder wegverkeer in verband met vergunningverlening Wet milieubeheer".

Ten aanzien van inrichtingen gelegen op een gezoneerd industrieterrein, als bedoeld in hoofdstuk V van de Wet geluidhinder, geldt het volgende. Volgens de definitie van art. 1 van de Wet geluidhinder wordt de geluidszone bepaald op basis van de geluidbelasting vanwege het industrieterrein waarbij het geluid afkomstig van motorvoertuigen aanwezig op de openbare weg niet in aanmerking wordt genomen. Bij toetsing aan de zonegrens dient derhalve het geluid van deze motorvoertuigen buiten beschouwing te blijven. Overigens dient het geluid afkomstig van verkeer van en naar de inrichting wel getoetst te worden aan de bovengenoemde ministeriële circulaire voor wat betreft individuele woningen. Toetsing dient plaats te vinden op basis van een geluidberekening voor wegverkeerslawaai waarbij getoetst dient te worden aan de bandbreedte tussen de voorkeursgrenswaarde van 48 dB en de maximale grenswaarde van 63 dB op de gevels van woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen.

Er is geen sprake van indirecte hinder omdat bij de meest nabijgelegen woningen geen sprake is van een toename van de gevelbelasting van 2 dB of meer ten gevolge van het verkeer dat van en naar MCM rijdt. Hieruit kan namelijk worden geconcludeerd dat het verkeer van MCM ter plaatse van de woningen niet als akoestisch herkenbaar kan worden aangemerkt.

4.7.8. Trillingen

Voor trillinghinder in trillingsgevoelige bestemmingen heeft volgens ons, gelet op de afstand tussen bedrijfsactiviteiten en trillinggevoelige objecten, niet te worden gevreesd.

4.8. Lucht

4.8.1. Besluit Luchtkwaliteit milieubeheer

Op 5 augustus 2005 is het *Besluit luchtkwaliteit 2005* (Stb. 2005, 316) met terugwerkende kracht tot 4 mei 2005 in werking getreden. Het Besluit vervangt het *Besluit luchtkwaliteit* (Stb. 2001, 269) uit 2001. Het besluit bevat ondermeer normen (grenswaarden, plan- en alarmdrempels) voor fijn stof, NO₂ en SO₂. De in dit besluit opgenomen grenswaarden gelden vanaf 1 januari 2005. De aangevraagde activiteiten hebben echter geen significante invloed op de luchtkwaliteit van de omgeving.

De binnen de inrichting optredende emissies van stoffen waarvoor in het Besluit luchtkwaliteit milieubeheer eisen zijn gesteld, hebben - voor zover deze emissies überhaupt optreden -, gelet op de geringe emissies en de afstand tot de woonbebouwing, geen significante invloed op de achtergrondconcentraties aldaar.

4.8.2. Nederlandse Emissie Richtlijn (NeR)

In de Nederlandse Emissierichtlijn Lucht (NeR) is in paragraaf 3.8.1 een bijzondere regeling gegeven voor stofemissie bij verwerking, bereiding, transport, laden en lossen alsmede opslag van stuifgevoelige stoffen.

Algemeen geldt dat met betrekking tot diffuse emissies van stof er geen direct bij de bron visueel waarneembare stofverspreiding mag optreden. Stuifgevoelige goederen dienen in een bepaalde stuifklasse ingedeeld te worden (Klassen S1 tot en met S5). De bijzondere regeling geeft een aantal maatregelen aan ter beperking van diffuse stofemissies ten gevolge van handelingen met stuifgevoelige stoffen. Deze richtlijnen sluiten aan bij de indeling in de verschillende stuifklassen voor deze goederen. Indien ondanks de getroffen maatregelen toch gedurende enige tijd, bijvoorbeeld ten gevolge van bepaalde weersinvloeden, in de onmiddellijke nabijheid van de bron visueel duidelijk waarneembare stofverspreiding optreedt, zullen de handelingen met stuifgevoelige stoffen tijdelijk moeten worden gestaakt.

In paragraaf 7.2 van de aanvraag zijn meerdere maatregelen genoemd die overeenstemmen met de bijzondere regeling uit de NER en die hieronder zijn uitgewerkt.

Opwerking van stuifgevoelige goederen

Diffuse stofemissie ten gevolge van laden, lossen of opwerken van stuifgevoelige stoffen dient voorkomen te worden door machines en apparaten zo mogelijk volledig stofdicht af te sluiten en bevochtigbare goederen te bevochtigen.

Om stofverspreiding ten gevolge van het mengen van stuifgevoelige goederen tegen te gaan is het voor goederen behorend tot de stuifklasse S2 en S4 slechts toegestaan deze goederen te verplaatsen indien deze goederen worden bevochtigd.

Opslag van stuifgevoelige stoffen

Opslag van goederen behorend tot de stuifklasse S4 en S5 (en eventueel S2) mogen buiten worden opgeslagen mits de berg door besproeiing vochtig wordt gehouden teneinde stofverspreiding te voorkomen. Bij kleine en kortstondige opslag in de open lucht kan ook met een zeil of iets dergelijks worden afgedekt. Wanneer goederen van klasse S4 en S5 voor langere tijd in de open lucht worden opgeslagen, dient de berg zo vaak als nodig met een zogenoemd vastleggend middel of bindmiddel te worden bespoten. Verder wordt stofemissie voorkomen door het nat- en/of schoonhouden van de onbezette delen van het opslagterrein.

Transport alsmede laden en lossen van stuifgevoelige goederen

In het algemeen dient stofverspreiding bij transport, laden en lossen van stuifgevoelige goederen te worden voorkomen door de storthoogte, met name in de open lucht, te beperken tot minder dan één meter en dit zo mogelijk automatisch te regelen en stofhinder van laden en lossen in de open lucht moet worden voorkomen door, afhankelijk van de lokale situatie en de windrichting, overslagactiviteiten te staken indien gelet op de stuifklassen, de windsnelheid de onderstaande waarden overschrijdt:

Klasse S1 en S2	8 m/s, windkracht 4, matige wind
Klasse S3	14 m/s, windkracht 6 / krachtige wind
Klassen S4 en S5	20 m/s, windkracht 8, stormachtige wind.

Verder dient de stofemissie van bevochtigbare goederen uit de stuifklasse S2, S4 en S5 te worden voorkomen door deze, zo mogelijk vooraf, afdoende te bevochtigen. Eventueel kan stofemissie van bevochtigbare goederen worden tegengegaan door het gebruik van een nevelgordijn.

Grijpers

Ter beperking van stofemissies ten gevolge van het laden en lossen van stuifgevoelige goederen met behulp van grijpers moet laden en lossen van goederen behorend tot de stuifklasse S1, S2, S3 en eventueel S4, plaatsvinden met deugdelijke en van de bovenkant afgesloten grijpers. Voorkomen moet worden dat tijdens het openen van de grijper stofverspreiding optreedt in de omgeving van het stortpunt.

Verkeer

Stofverspreiding ten gevolge van verkeer op en vanaf het opslagterrein dient te worden beperkt door:

- het aantal verkeersactiviteiten op het terrein zo gering mogelijk te houden;
- autoverkeer te beperken tot verharde wegen die regelmatig schoongemaakt worden;
- de snelheid van voertuigen op het terrein te beperken;
- de wegen van het terrein te sproeien;
- stofverspreiding door voertuigen buiten het opslagterrein moet worden voorkomen door voertuigen schoon te spuiten en de banden te reinigen alvorens deze het opslagterrein verlaten en door de laadruimte zodanig te benutten, in te delen of af te dekken, dat stofverspreiding door morsgoed op wegen onmogelijk wordt.

De voorschriften ter voorkoming van stofverspreiding voldoen aan de eisen/maatregelen uit de NeR en hiermee wordt aan de Best Beschikbare Technieken voldaan.

Overige emissies naar de lucht

Het algemene uitgangspunt van de NeR is het verminderen van luchtverontreiniging door een vermindering van de massastroom die in de lucht wordt uitgeworpen. Dit moet gebeuren met behulp van maatregelen op basis van de stand der techniek.

Er zijn binnen de inrichting geen relevante puntemissiebronnen aanwezig die getoetst zouden moeten worden aan de NeR. De emissiebronnen beperken zich tot de uitlaatsystemen van de in gebruik zijnde transportvoertuigen.

4.9. Opslagen en verladingen

4.9.1. PGS 15

De publicatiereeks Gevaarlijke stoffen (PGS) vervangt de voormalige CPR-richtlijnen. De publicatie PGS 15 geeft richtlijnen voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen.

Belangrijke wijziging in deze nieuwe publicatie is dat de indeling van gevaarlijke stoffen is gebaseerd op de vervoerswetgeving (ADR). PGS 15 beschrijft voor de regulier voorkomende verpakte gevaarlijke stoffen de wijze van opslag conform de stand der techniek.

Ten behoeve van de werkingssfeer van PGS 15 zijn ondergrenzen vastgesteld. Daarbij is rekening gehouden met zowel de gevaarsaspecten die bepaalde stoffen kunnen bezitten als wel de hoeveelheid gevaarlijke stoffen die voor een goede bedrijfsvoering als werkvoorraad mag worden beschouwd.

Voor opslagvoorzieningen tot 10 ton kan met een basisvoorzieningenniveau worden volstaan.

Bij opslagvoorzieningen vanaf 10 ton wordt het te hanteren beschermingsniveau bepaald door de gevaarsaspecten van de stoffen die worden opgeslagen en het soort verpakkingsmateriaal van die stoffen.

Aangevraagd zijn de volgende opslagen van gevaarlijke (afval)stoffen die onder het regime van PGS 15 vallen:

Product	ADR klasse	verpakkings-groep	R zinnen	Max. opslag [ton]
Zinkpoeder	9	III	15 – 17	50
Zinkoxide	9	III	50 – 53	90
Antivapor D	8	III	34 – 37	0,8
Hydronet base	8	III	34	0,8
Hydronet Ricarica	8	III	34	0,8
Ironsave	8	III	34 – 37	0,2
Diversen gevaarlijke afvalstoffen				

In de aanvraag is aangegeven dat genoemde stoffen conform PGS 15 worden opgeslagen.

De aanwezigheid van zinkpoeder in zeer kleine deeltjes maakt dat aan de opslag bijzondere eisen moeten worden gesteld. Zinkpoeder is namelijk een stof die volgens de aanvraag de classificatie R17 heeft. Een dergelijke stof kan in de lucht spontaan tot ontbranding komen.

Het blussen van metaalbranden is niet eenvoudig; het zijn branden waarbij de temperaturen extreem hoog kunnen oplopen en het vuur zeer heftig is. Als men een metaalbrand met water te lijf gaat geeft dit een tegenovergesteld effect. Water valt bij deze zeer hete branden (>2000 graden C) uiteen in zuurstof en waterstof, waardoor de brand niet afneemt maar juist sterk toeneemt. Water op een metaalbrand is daarom niet alleen zinloos, maar zelfs zeer gevaarlijk!

Gewoon (ABC) bluspoeder valt ook uiteen bij die temperaturen en heeft dan geen blussende werking. Er vormt zich weliswaar een laag poeder, maar onder die laag brandt het gewoon verder. Voor een metaalbrand moeten blustoestellen met brandklasse D worden gebruikt. Deze blustoestellen moeten wel voldoen aan NEN 2033 en voorzien zijn van een Rijkstypekeurnummer. NEN-EN 3-7 beschrijft echter geen eisen voor blustoestellen met brandklasse D en dus kan er op grond van deze norm geen Rijkstypekeurnummer worden afgegeven.

Hiervoor is nu, vooruitlopend op de aanpassing van het besluit Draagbare Blustoestellen, NEN 2033 opgesteld. De norm beschrijft - naast algemene eisen - hoe de bluscapaciteit moet worden bepaald en welke beproevingscondities van kracht zijn.

Een ander aspect voor wat betreft de PGS 15 opslagruimte betreft de stoffen met de R-aanduiding 50/53. Dit betreft stoffen die zeer vergiftig zijn voor in het water levende organismen (R50) of stoffen die in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken (R53). Voorzieningen moeten zijn getroffen dat deze stoffen (ten gevolge van een calamiteit) niet via de riolering of door verwaaiing het oppervlaktewater bereiken. In de voorschriften is bepaald dat een schriftelijke rapportage moet worden overlegd aan het afdelingshoofd waarin de maatregelen worden beschreven hoe (diffuse) verspreiding van de stoffen met een R50/53 aanduiding zo veel mogelijk wordt voorkomen. Zie voorschrift 1.1.10.

De stoffen zinkpoeder, zinkoxide en andere (afval)stoffen met een ADR-aanduiding dienen derhalve in een daartoe geschikte ruimte te worden opgeslagen die voldoet aan de eisen uit hoofdstuk 4 van PGS 15. Gelet op de aard van de aangevraagde opslag van gevaarlijke (afval)stoffen kan hierbij worden uitgegaan van een beschermingsniveau 3. Beschermingsniveau 3 betreft situaties waarin de kans op een (omvangrijke) brand klein wordt geacht. Volstaan kan worden met maatregelen in de preventieve sfeer, welke overigens ook gelden voor de beschermingsniveaus 1 en 2. Gelet op de aanwezigheid van brandbare metalen mag in deze ruimte niet met water worden geblust; er dienen derhalve speciale voorzieningen aanwezig te zijn om een klasse D brand te kunnen bestrijden. Anderzijds geldt ook weer dat in verband met de afwezigheid van een blussysteem gebaseerd op water, er geen bluswateropvangvoorziening aanwezig hoeft te zijn.

4.10. Verruimde reikwijdte Wet milieubeheer

De verruimde reikwijdte van de Wet milieubeheer behandelt de thema's energiebesparing, waterbesparing, afvalpreventie en vervoersmanagement.

4.10.1. Energiebesparing

Het elektriciteitsverbruik van MCM wordt in de aanvraag geschat op 400 MWh. In paragraaf 4.5 van deze vergunning is reeds een beschouwing over het energieverbruik gegeven.

4.10.2. Waterbesparing

Binnen de inrichting wordt ca. 5.000 m³ water per jaar gebruikt ten behoeve van het productieproces. Gelet op het jaarverbruik van het water hoeft niet onderzocht te worden of er een waterbesparingspotentieel aanwezig is. Voor het bevochtigen van goederen op het terrein, ter voorkoming van stofverspreiding, zal blijkens de aanvraag onderzoek worden verricht naar hergebruik van hemelwater uit het op het terrein aanwezige opslagbassin.

4.10.3. Vervoer

In het kader van het vervoersmanagement en het kunnen beoordelen of het al dan niet opleggen van een vervoersplan aan de orde is, zijn de onderstaande toetsingscriteria relevant:

- Zijn binnen een inrichting meer dan 100 werknemers werkzaam;
- Heeft een inrichting meer dan 500 bezoekers per dag;
- Worden door eigen voertuigen meer dan 2.000.000 vrachtkilometers gemaakt.

Gelet op het feit dat de inrichting niet aan deze criteria voldoet, achten wij het dan ook niet redelijk om in de vergunningvoorschriften een vervoersplan op te nemen.

4.10.4. Afvalpreventie

Afval dat ontstaat in het reguliere productieproces bestaat is beschreven in tabel 8.1 van de aanvraag. De vrijkomende reststromen worden gescheiden gehouden en gescheiden afgevoerd om elders te worden hergebruikt dan wel nuttig te worden toegepast. Op basis hiervan zijn wij van mening dat een afvalpreventieonderzoek in de onderhavige situatie niet zinvol is.

4.11. Registratie

Van bedrijven wordt verwacht dat zij een registratie bijhouden van milieurelevante gegevens. Het gaat daarbij om alle gegevens betreffende afvalstoffen, emissies naar lucht en water, verbruik van energie, water, grond- en hulpstoffen, storingen, calamiteiten en (on)voorziene gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan. Verder dienen berekeningen, metingen en keuringen ten aanzien van leidingen, tanks, appendages en dergelijke en ook periodieke onderhoudsschema's te worden geregistreerd. Het moet helder zijn hoe metingen en registraties plaatsvinden. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan het meet- en registratiesysteem. De registratiegegevens moeten ten minste 3 jaar worden bewaard, en op verzoek van het bevoegd gezag worden getoond.

5. Overwegingen m.b.t. onderdelen van de aanvraag die deel uitmaken van de beschikking en geldigheidsduur

Bij de wetswijziging van 16 juli 2005 van de Wet milieubeheer is art 8.11 lid 1, tweede zin geschrapt waarin stond: "De aanvraag om de vergunning maakt deel uit van de vergunning, voorzover dat in de vergunning is aangegeven". In de kamerstukken is daarover ondermeer het volgende opgemerkt. "Het schrappen van de tweede zin van het eerste lid moet leiden tot een bewuster gebruik van de aanvraag bij het schrijven van de vergunning. De bedoelde zin beoogde dat doel ook te bereiken, maar heeft, zo is de ervaring, een tegenovergesteld effect. Door met zoveel woorden in de wet de mogelijkheid te noemen van het overnemen in de vergunning van de aanvraag of onderdelen daarvan, wordt de praktijk als het ware uitgenodigd om zulks te doen. Dit is om verschillende redenen onwenselijk. Door grote delen van de aanvraag in de vergunning te incorporeren wordt vaak onnodig de handelingsvrijheid van bedrijven beperkt. Bovendien lenen veel beschrijvingen in de aanvraag zich niet om in een juridisch bindend document te worden opgenomen, de beschrijvingen zijn ook niet met dat doel opgesteld. De betreffende zin kan overigens ook worden gemist omdat ook zonder deze zin een vergunningverlener de vrijheid heeft om in de vergunning delen van de aanvraag op te nemen of daarnaar te verwijzen"

Ten behoeve van het inwerking zijn van de inrichting dienen de volgende onderdelen van de aanvraag deel uit te maken van de vergunning:

Uit de aanvraag: paragraaf 3.1 (procesbeschrijving), 7.2 Stofemissie, 9 (afvalwater), bijlage II - kaart x – (inrichtingstekening), bijlage V (akoestisch onderzoek), bijlage VII (brandveiligheidsrapport), bijlage VIII (Euralcodes), bijlage IX (acceptatieplan), bijlage X (lijst grond- en hulpstoffen), bijlage XI (toelichting mengen van afvalstoffen), aanvulling bijlage III (opslag gevaarlijke stoffen MCM) alsmede het nulsituatiebodemonderzoek (rapport Cauberg-Huygen 2005.0544-5 d.d. 27 april 2007).

6. Duur van deze vergunning

Ingevolge artikel 8.17 van de Wet milieubeheer, sub art 2.2. van het Inrichtingen- en vergunningbesluit milieubeheer, kan een Wm-vergunning voor een afvalstoffeninrichting voor maximaal 10 jaar worden verleend. De aanvraag wordt dan ook voor de maximale termijn van 10 jaar aangevraagd en door ons verleend.

7. Ter inzagelegging van de ontwerp-beschikking

De ontwerp-beschikking en de relevante stukken hebben ter inzage gelegen van 2 augustus 2007 t/m 12 september 2007. Er zijn geen zienswijzen en/of nadere adviezen ontvangen.

8. Besluit

Gelet op de betreffende bepalingen van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht besluiten wij:

- I aan Metals Chemicals Maastricht BV, gevestigd aan de Praamkade 1 te Maastricht, ten behoeve van haar inrichting gelegen aan de Praamkade 1 te Maastricht, een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4, eerste 1 van de Wet milieubeheer te verlenen;
- II dat de aanvraag van 2 februari 2007, ingekomen op 5 februari 2007, op de volgende onderdelen deel uitmaakt van deze vergunning, behalve indien daarvan volgens de hierna volgende voorschriften mag of moet worden afgeweken;
Uit de aanvraag: paragraaf 3.1 (procesbeschrijving), 7.2 Stofemissie, 9 (afvalwater), bijlage II - kaart x – (inrichtingstekening), bijlage V (akoestisch onderzoek), bijlage VII (brandveiligheidsrapport), bijlage VIII (Euralcodes), bijlage IX (acceptatieplan), bijlage X (lijst grond- en hulpstoffen), bijlage XI (toelichting mengen van afvalstoffen), aanvulling bijlage III (opslag gevaarlijke stoffen MCM) alsmede het nulsituatiebodemonderzoek (rapport Cauberg-Huygen 2005.0544-5 d.d. 27 april 2007);
- III de vergunning te verlenen voor een periode van 10 jaar;
- IV aan deze vergunning de hierna volgende voorschriften te verbinden, met dien verstande dat ingevolge artikel 8.16, onder c, van de Wet milieubeheer de voorschriften 4.5.1 tot en met 4.5.5 alsmede de voorschriften 10.1.1 tot en met 10.1.4 van kracht blijven tot één jaar nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren;
- V aan de vergunning een lijst te verbinden, waarin de diverse begrippen worden verklaard, die in de vergunning gebruikt worden.

Opmerking:

Het verlenen van deze vergunning houdt niet in dat hiermee is voldaan aan de bepalingen die in andere

Opmerking:

Het verlenen van deze vergunning houdt niet in dat hiermee is voldaan aan de bepalingen die in andere wetten, verordeningen enz. (zoals bijvoorbeeld Woningwet, Bouwverordening, etc.) zijn gesteld, dan wel op grond hiervan worden voorgeschreven.

9. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is verzonden een beroepschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener; de datum; een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering). Het beroepschrift moet worden gericht aan: Raad van State; Afdeling bestuursrechtspraak; Postbus 20019; 2500 EA Den Haag. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl. Klik op 'OVER'. Klik op 'Bestuursrechtspraak'. Klik op 'Werkwijze'.

10. Vankrachtworden van de vergunning

Het besluit wordt van kracht met ingang van de dag volgend op de beroepstermijn van 6 weken. Indien een verzoek is gedaan om een voorlopige voorziening, wordt het besluit niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

N.B. Indien de vergunning betrekking heeft op het oprichten of veranderen van de inrichting dat tevens aan te merken is als bouwen in de zin van de woningwet, treedt het besluit niet eerder in werking dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend.

11. Slotbepaling:

Een afschrift van dit besluit wordt gezonden aan:

- Aanvraagster als beschikking op het verzoek;
- Burgemeester en wethouders van de gemeente Maastricht;
- Wessem Port Services BV, Praamkade 1, 6222 NN Maastricht.

Gedeputeerde Staten van Limburg

namens dezen

afdelingshoofd
Vergunningen en Subsidies

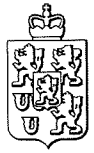

Inhoudsopgave

1.	Algemene voorschriften	33
1.1.	Algemene zorgvoorschriften	33
2.	Afvalstoffen (preventie / scheiding / reductie / hergebruik / verwijdering)	34
3.	Afvalstoffenbewerking	34
3.1.	Afvalstoffen, die mogen worden opgeslagen en verwerkt, inclusief capaciteiten	34
3.2.	Voorschriften over acceptatie en registratie van afvalstoffen	36
3.3.	Voorschrift over administratieve organisatie en interne controle	37
3.4.	Voorschrift voor verwijderen afvalstoffen bij bedrijfsbeëindiging	38
3.5.	Overige bepalingen	38
4.	Bodem	39
4.1.	Algemene voorschriften	39
4.2.	Voorschriften over noodzakelijke bodembeschermende maatregelen en voorzieningen (NRB toets)	39
4.3.	Vloeistofdichte vloeren	39
4.4.	Vloeistofkerende vloeren	41
4.5.	Voorschrift bodemonderzoek bij bedrijfsbeëindiging	42
4.6.	Voorschriften voor rioolinspecties en onderhoud (proceswaterriolen en schoonwaterriolen) aangelegd vóór 2005 (bestaande riolering)	42
4.7.	Voorschriften voor rioolinspecties en onderhoud (proceswaterriolen en schoonwaterriolen) aangelegd na 2004 (nieuwe riolering)	43
5.	Externe veiligheid / Brandveiligheid	44
5.1.	Brandveiligheidsvoorschriften	44
6.	Geluid	45
7.	Maatregelen ter voorkoming van stofverspreiding	45
7.1.	Buitenopslag van los gestort materiaal	45
7.2.	Voorkoming stofverspreiding in het algemeen	46
8.	Voorschriften voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen en gasflessen (PGS 15)47	
8.2.	Kwaliteit vloeren	48
8.3.	Kwaliteit stellingen	49
8.4.	Ventilatie	49
8.5.	Verpakking en etikettering	49
8.6.	Onverenigbare combinaties	50

8.7.	Gebruik opslagvoorziening	50
8.8.	Incidenten met gemorste gevaarlijke stoffen	51
8.9.	Rook- en vuurverbod, blustoestellen	51
8.10.	Vakbekwaamheid	51
8.11.	Journal en registratie	52
8.12.	Intern noodplan	52
8.13.	Toegankelijkheid voor onbevoegden	53
8.14.	Toegangsdeuren en vluchtwegen	53
8.15.	Verwarming	53
8.16.	Bereikbaarheid opslagvoorziening	53
8.17.	Scheiding tussen de vakken	53
8.18.	Vakindeling en maximum oppervlak opslagvoorziening	54
8.19.	Beschermingsniveaus	54
8.20.	Productopvang	54
8.21.	Overige bepalingen uit PGS 15 bestemd voor opslag van kleine hoeveelheden	55
8.22.	Voorschriften voor de opslag van gasflessen	55
9.	OLIEOPSLAG	55
10.	FINANCIELE ZEKERHEID	56
11.	AFVALWATER	57

Bijlage 1 Voorschriften:

1. Algemene voorschriften

1.1. Algemene zorgvoorschriften

1.1.1.

De inrichting dient te allen tijde in ordelijke toestand en in goede staat van onderhoud te verkeren.

1.1.2.

De verlichting in de inrichting moet zodanig zijn dat voortdurend een behoorlijke oriëntatie binnen de inrichting mogelijk is en bij duisternis werkzaamheden, waaronder begrepen controlewerkzaamheden, zowel binnen als buiten de gebouwen van de inrichting kunnen worden verricht.

1.1.3.

Het aantrekken van insecten, knaagdieren en ongedierte moet worden voorkomen. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, moet doelmatige bestrijding van insecten, knaagdieren en ander ongedierte plaatsvinden.

1.1.4.

Voertuigen (eigen voertuigen en voertuigen van derden) moeten bij het verlaten van de inrichting zodanig schoon zijn en zodanig zijn beladen en/of afgedekt dat geen verontreiniging van de openbare weg kan plaatsvinden.

1.1.5.

Binnen de inrichting moet een overzichtelijke en actuele plattegrond aanwezig zijn. Op deze plattegrond dienen tenminste te zijn aangegeven:

- alle gebouwen en installaties met hun functies;
- alle opslagen van stoffen welke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken met vermelding van aard en maximale hoeveelheid.

1.1.6.

Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.

1.1.7.

Degene die de inrichting drijft, is verplicht aan alle in de inrichting werkzame personen een schriftelijke instructie te verstrekken, met het doel gedragingen uit te sluiten die het gevolg kunnen hebben dat de inrichting niet overeenkomstig de vergunning en haar voorschriften in werking is en als zodanig kunnen leiden tot een overtreding van een of meer van die voorschriften. Deze instructie moet aan een door het bevoegd gezag voor de controle op de naleving van de vergunning aangewezen ambtenaar op diens verzoek worden getoond.

1.1.8.

Daar waar in deze vergunning is voorgeschreven dat degene die de inrichting drijft, verplicht is metingen, keuringen en controles aan installaties of installatieonderdelen te verrichten of te doen verrichten, moeten de resultaten daarvan ten minste 3 jaar binnen de inrichting worden bewaard.

1.1.9.

Voorzover de voorschriften in deze vergunning niet of in onvoldoende mate voorzien in een toereikende bescherming van het milieu tegen de nadelige gevolgen die de inrichting kan veroorzaken, worden die gevolgen voorkomen of, voorzover voorkomen niet mogelijk is, zoveel mogelijk beperkt.

1.1.10.

Binnen drie maanden na het vankrachtworden van deze vergunning dient vergunninghoudster een rapportage te overleggen welke maatregelen en voorzieningen zijn getroffen om te voorkomen dat de binnen de inrichting opgeslagen stoffen die aquatoxisch zijn (stoffen met de aanduiding R50/R53 i.c. zinkoxide) via (diffuse) verspreiding via de lucht of via het afvalwater in oppervlaktewater kunnen geraken. De rapportage dient door het afdelingshoofd te worden goedgekeurd. Iedere vijf jaar dient het rapport te worden gecontroleerd op actualiteit en op de stand der techniek. Van deze hercontrole dient een verslag te worden opgesteld en ter goedkeuring aan het afdelingshoofd te worden gezonden.

2. Afvalstoffen (preventie / scheiding / reductie / hergebruik / verwijdering)

2.1.1.

De uit het productieproces vrijkomende afvalstoffen dienen met het oog op verwerking naar soort te worden verzameld, opgeslagen en zo vaak als nodig naar een aangewezen vergunninghoudster te worden afgevoerd. Gevaarlijke afvalstoffen moeten zo vaak als nodig, doch ten minste 1 maal per jaar uit de inrichting worden afgevoerd.

2.1.2.

Bedrijfsafvalstoffen die uit het productieproces vrijkomen dienen op het buitenterrein opgeslagen te zijn in containers. Buiten opgestelde containers en lege pallets dienen op een afstand van ten minste 7,5 m van de gebouwen van de inrichting geplaatst te zijn.

2.1.3.

Het zwerfafval binnen de inrichting en het zwerfafval, voorzover afkomstig van de inrichting, binnen een straal van 50 meter buiten de inrichting dient dagelijks te worden verzameld en opgeruimd.

3. Afvalstoffenbewerking

3.1. Afvalstoffen, die mogen worden opgeslagen en verwerkt, inclusief capaciteiten

3.1.1.

In de inrichting mogen uitsluitend de in de onderstaande tabel – van buiten de inrichting afkomstige – afvalstoffen worden opgeslagen, be- en/of verwerkt, (indeling overeenkomstig de Eural).

Euralcode	Omschrijving
01 01 01	afval van de winning van metaalhoudende mineralen
06 03 15 * c	metaaloxiden die zware metalen bevatten
06 03 16 c	niet onder 06 03 15 vallende metaaloxiden
10 02 01	afval van de verwerking van slakken
10 02 02	onverwerkte slakken
10 02 07 * c	vast afval van gaszuivering dat gevaarlijke stoffen bevat
10 02 10	Walshuid
10 04 02 *	Dross en skimmings van primaire en secundaire productie
10 04 06	vast afval van gasreiniging
10 05 01	slakken van primaire en secundaire productie
10 05 03 *	Rookgasstof
10 05 04	overige deeltjes en stof
10 05 05 *	vast afval van gasreiniging
10 05 06 *	slib en filterkoek van gasreiniging
10 05 10 * c	Dross en skimmings die brandbaar zijn of waaruit bij contact met water gevaarlijke hoeveelheden brandbare gassen vrijkomen
10 05 11 c	niet onder 10 05 10 vallende dross en skimmings
10 06 06	vast afval van gasreiniging
10 08 04	deeltjes en stof
10 08 10 * c	Dross en skimmings die brandbaar zijn of waaruit bij contact met water gevaarlijke hoeveelheden brandbare gassen vrijkomen
10 08 11 c	niet onder 10 08 10 vallende dross en skimmings
10 08 17 * c	slib en filterkoek van rookgasreiniging die gevaarlijke stoffen bevatten
10 08 18 c	niet onder 10 08 17 vallende slib en filterkoek van rookgasreiniging
10 09 03	Ovenslak
10 09 10 c	niet onder 10 09 09 vallend rookgasstof
10 10 03	Ovenslak
10 10 09 * c	rookgasstof dat gevaarlijke stoffen bevat
10 10 10 c	niet onder 10 10 09 vallend rookgasstof
11 05 01	Hardzink
10 05 02	Zinkas
11 05 03 *	vast afval van gasreiniging
11 05 99	niet elders genoemd afval
12 01 03	non-ferrometaalvijsel en –krullen
12 01 04	non-ferrometaalstof en –deeltjes
12 01 16 * c	afval van gritstralen dat gevaarlijke stoffen bevat
17 04 01 c	koper, brons en messing
17 04 02 c	Aluminium
17 04 03 c	Lood
17 04 04 c	Zink
17 04 05 c	ijzer en staal
17 04 07 c	gemengde metalen

17 04 10 * c	kabels die olie, koolteer of andere gevaarlijke stoffen bevatten
17 04 11 c	niet onder 17 04 10 vallende kabels
19 01 99	niet elders genoemd afval
19 10 01	ijzer- en staalafval
19 10 02	non-ferroafval

3.1.2.

De binnen de inrichting maximale hoeveelheid opgeslagen (afval)stoffen op enig moment mag niet meer dan 25.000 ton bedragen. De maximale doorzet mag voor de verschillende afvalstromen niet meer bedragen dan 85.000 ton per jaar.

3.1.3.

Onverminderd het gestelde in voorschrift 3.1.2. gelden specifiek voor de in onderstaande tabel genoemde producten (met specifieke gevaren/eigenschappen) de volgende aangegeven maximale opslaghoeveelheid en doorzetcapaciteit.

Product	Maximale opslaghoeveelheid op enig moment [ton]	Doorzetcapaciteit [ton / jaar]
Zinkpoeder	50	300
Zinkoxide	90	500

3.1.4.

Een partij afvalstoffen die van buiten de inrichting afkomstig is, mag gedurende maximaal 3 jaar binnen de inrichting worden opgeslagen. Binnen deze periode dient de partij te zijn bewerkt en afgevoerd.

3.1.5.

Indien de bewerking en/of de afvoer van de afvalstoffen door bepaalde oorzaken stagneert, dient de vergunninghoudster dit binnen 14 dagen schriftelijk te kennen te geven aan het voor de vergunning bevoegd gezag. Deze mededeling dient gegevens te bevatten over:

- de oorzaak waardoor die stoffen niet kunnen worden afgevoerd;
- de (vermoedelijke) tijdsduur van de stagnatie;
- maatregelen die de vergunninghoudster neemt om de stagnatie op te lossen of in de toekomst te voorkomen.

3.2. Voorschriften over acceptatie en registratie van afvalstoffen

3.2.1.

Acceptatie en verwerking van de te accepteren afvalstoffen dienen plaats te vinden conform het schriftelijk vastgelegde acceptatie- en verwerkingsbeleid uit bijlage IX van de bij deze vergunning behorende Wm-vergunningsaanvraag.

3.2.2.

Wijzigingen van de onder 3.2.1 bedoelde procedures mogen uitsluitend worden doorgevoerd na schriftelijke goedkeuring door het afdelingshoofd.

3.2.3.

De in voorschrift 3.2.1 bedoelde procedures moeten gedurende de openingstijden van de inrichting voor het bevoegd gezag schriftelijk ter inzage liggen.

3.2.4.

Acceptatie van afvalstoffen is slechts toegestaan indien de vergunde maximale opslagcapaciteit van de te accepteren afvalstof niet wordt overschreden.

3.2.5.

Vergunninghoudster is verplicht zich ervan te overtuigen (visueel en administratief) dat de aard, samenstelling en eigenschappen van elke in ontvangst te nemen partij afvalstoffen overeenkomen met de gegevens zoals die door de aanbieder zijn verstrekt.

3.2.6.

De ter acceptatie aangeboden afvalstoffen dienen te zijn gewogen of binnen de inrichting te worden gewogen. Weging dient te geschieden op een door het IJkwezen geijkte weeginstallatie.

3.2.7.

Vergunninghoudster is verplicht een overzichtelijke registratie bij te houden van:

- a. de geaccepteerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, hoeveelheid, ontdoener en transporteur);
- b. de aangevoerde maar geweigerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof en reden van weigering);
- c. de afgevoerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, hoeveelheid, afleveradres en transporteur);
- d. de hoeveelheid en aard van de geproduceerde reststromen alsmede de wijze waarop deze zijn verwijderd.

De hoeveelheid dient te worden geregistreerd in kilogrammen. De registratie moet gedurende ten minste 3 jaar worden bewaard.

3.2.8.

Per kalenderjaar dient vergunninghoudster binnen 3 maanden na afsluiting van het kalenderjaar aan het bevoegd gezag de getotaliseerde gegevens per afvalstroom als bedoeld in voorschrift 3.2.7 te rapporteren. In deze rapportage dient verder een vergelijking te worden opgenomen van de geregistreerde gegevens en de in het voorgaande jaar geregistreerde gegevens.

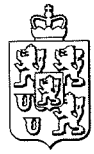
3.3. Voorschrift over administratieve organisatie en interne controle

3.3.1.

De administratieve organisatie en interne controle ten behoeve van de acceptatie en verwerking van afvalstoffen dient plaats te vinden conform de bij deze vergunning behorende bijlage IX uit de vergunningsaanvraag.

3.3.2.

Wijzigingen van de onder 3.3.1 bedoelde procedures mogen uitsluitend worden doorgevoerd na schriftelijke goedkeuring door het afdelingshoofd.

3.3.3.

Geaccepteerde partijen afvalstoffen dienen te allen tijde te kunnen worden gelokaliseerd. Hiertoe dient elke partij te worden voorzien van een uniek identificatienummer en een locatiecode. Partijen die met in acht name van voorschrift 3.5.1 onder b zijn samengevoegd, kunnen onder één identificatienummer worden opgeslagen.

3.4. Voorschrift voor verwijderen afvalstoffen bij bedrijfsbeëindiging

In geval van een langdurige onderbreking van de werkzaamheden (langer dan zes maanden), bij bedrijfsbeëindiging of bij een faillissement moeten alle in de inrichting aanwezige afvalstoffen c.q. gevaarlijke (afval)stoffen volgens de hierop van toepassing zijnde wet- en regelgeving worden afgevoerd.

3.5. Overige bepalingen

3.5.1.

Antimengbepaling afvalstoffen

- a. Partijen afvalstoffen mogen niet worden samengevoegd, tenzij dit expliciet is vergund.
- b. Samenvoegen (opbulken) van partijen afvalstoffen is uitsluitend toegestaan bij partijen afvalstoffen die tot dezelfde afvalcategorie (gevaarlijk versus niet-gevaarlijk) behoren en waarvan de verontreiniging van dezelfde aard (verontreinigingsparameters) en omvang (concentratie afzonderlijke verontreinigingen) is.
- c. Het is te allen tijden verboden gevaarlijke afvalstoffen samen te voegen c.q. te mengen met niet gevaarlijke afvalstoffen.

3.5.2.

In afwijking van voorschrift 3.5.1. mogen de afvalstoffen met de volgende Euralcodes worden gemengd, overeenkomstig het doel en de beschrijving uit paragraaf 3.3 alsmede uit bijlage XI van de bij deze vergunning behorende Wm-aanvraag:

10 05 01, 10 05 03, 10 05 04, 10 05 05, 10 05 06, 10 05 10, 10 05 11
10 06 06
10 08 04, 10 08 17, 10 08 18
10 10 03, 10 10 09, 10 10 10
11 05 02, 11 05 03, 11 05 99
12 01 03, 12 01 04, 12 01 16

3.5.3.

Gemorste vaste afvalstoffen moeten zo snel mogelijk worden aangeharkt of aangeveegd en worden opgeslagen in een daarvoor bestemde container van doelmatig materiaal of in daarvoor bestemde doelmatige emballage.

3.5.4.

De opslag van (afval)stoffen tegen keerwanden moet zodanig geschieden dat geen (afval)stoffen over de keerwanden kunnen geraken.

3.5.5.

Ter voorkoming, dan wel zoveel mogelijk beperken van diffuse emissies wordt stof dat vrijkomt bij mechanische bewerking, voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is, doelmatig aan de bron afgezogen.

3.5.6.

Voor het doelmatig verspreiden van emissies naar de buitenlucht, worden de conform de in voorschrift 3.5.5 afgezogen emissies die naar de buitenlucht worden afgevoerd, bovendaks en omhoog gericht afgevoerd.

3.5.7.

Afgezogen stofemissies die vrijkomen bij mechanische bewerking moeten worden gevoerd door een filterende afscheider, waarvan de uittredende lucht ten hoogste 5 mg/m_0^3 stof bevat. De filterende afscheider dient in goede staat van onderhoud te verkeren, periodiek gecontroleerd te worden en zo vaak als voor de goede werking nodig is, schoongemaakt en/of vervangen te worden.

4. Bodem

4.1. Algemene voorschriften

4.1.1.

Het is in de inrichting verboden om voor de bodem en het grondwater schadelijke stoffen in of op de bodem te brengen.

4.1.2.

Bodembedreigende stoffen moeten zodanig worden bewaard en worden gebezigd dat geen verontreiniging van de bodem en grondwater kan optreden.

4.2. Voorschriften over noodzakelijke bodembeschermende maatregelen en voorzieningen (NRB toets)

4.2.1.

Een bodembeschermende voorziening of maatregel voldoet aan bodemrisicocategorie A zoals gedefinieerd in de NRB.

4.3. Vloeistofdichte vloeren

4.3.1.

Een vloeistofdichte vloer moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd, dat geen vloeistof van het vloeistofdichte vloergedeelte kan aflopen, anders dan naar de bedrijfsriolering die op het vloeistofdichte vloergedeelte is aangesloten.

4.3.2.

De op de vloeistofdichte verharding opgevangen vloeistof, hemelwater daaronder ook begrepen, moet blijvend afvloeien naar het afvoersysteem. Het vloeistofdichte oppervlak moet voldoende vlak zijn en op afschot zijn gelegen om plasvorming te voorkomen.

4.3.3.

De vloeistofdichte verharding moet vloeistofdicht aansluiten op eventuele goten en op de trottoirgedeelten. Het afvloeien van vloeistof mag niet worden belemmerd door opstaande kanten van goten en dergelijke. Doorvoeren van kabels en leidingen inclusief lekplaten en bevestigingspunten op of in een vloeistofdichte vloer of verharding moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd.

4.3.4.

Als bewijs van vloeistofdichtheid van een vloeistofdichte vloer, verharding of bedrijfsriolering moet een geldige PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorziening aan het bevoegd gezag kunnen worden getoond. Nieuwe vloeistofdichte vloeren/rioleringen of vloeistofdichte vloeren/rioleringen waarvan de keuringstermijn is verstreken moeten terstond aan de hand van CUR/PBV-aanbeveling 44, worden geïnspecteerd door een Deskundig Inspecteur. Een Deskundig Inspecteur is een persoon die ten minste voldoet aan de eisen van deskundigheid en onafhankelijkheid, zoals omschreven in Kiwa/PBV-Rapport WF 98-01 "Deskundigheidseisen inspecteur bodembeschermende voorzieningen". Een geldige PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorzieningen wordt verkregen door de inspectie uit te laten voeren door een bij Stichting ODI/VDV aangesloten bureau of door een op basis van BRL-1151 gecertificeerd bedrijf.

4.3.5.

Voor het verstrijken van de keuringstermijn die is opgenomen in de PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorzieningen moet de betreffende vloeistofdichte vloer of verharding opnieuw worden geïnspecteerd overeenkomstig de CUR/PBV-aanbeveling 44.

4.3.6.

Indien een vloer of verharding na inspectie niet als vloeistofdicht kan worden aangemerkt, moeten de door de inspecteur in het inspectierapport geadviseerde herstelmaatregelen binnen de eveneens in het rapport aangegeven termijn worden uitgevoerd. Na uitvoering van de herstelwerkzaamheden moet opnieuw een inspectie overeenkomstig de CUR/PBV-aanbeveling 44 worden uitgevoerd.

4.3.7.

Een vloeistofdichte vloer of verharding moet door de vergunninghoudster periodiek op deugdelijkheid en doelmatigheid worden geïnspecteerd (bedrijfsinterne controle). De frequentie van deze controle alsmede de te beoordelen onderdelen worden vastgelegd op de PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorziening. Deze verklaring moet altijd in de inrichting aanwezig zijn en moet op verzoek kunnen worden getoond aan het bevoegd gezag.

4.3.8.

De uitgevoerde inspecties moeten worden geregistreerd. Hierbij moet gebruik worden gemaakt van de checklist opgenomen in CUR/PBV-aanbeveling 44.

4.4. Vloeistofkerende vloeren

4.4.1.

Voor een vloeistofkerende vloer of verharding gelden navolgende voorwaarden:

- a. De vloer of verharding moet voldoende sterkte bezitten voor de activiteiten, die in de inrichting worden uitgevoerd en moet zodanig zijn aangebracht dat scheuren in de vloer of verharding worden voorkomen;
- b. De vloer of verharding (inclusief naden) moet zodanig zijn uitgevoerd dat als gevolg van morsen of bij lekkages de opgevangen (vloeistof)stoffen niet (kunnen) weglekken naar de ondergrond, voordat de gemorste of gelekte (vloeistof)stoffen zijn/worden opgeruimd;
- c. De op de vloer/verharding opgevangen vloeistof moet terstond middels absorptiemateriaal worden verwijderd dan wel naar een bedrijfsriolering worden afgevoerd;
- d. Beschadigingen aan de vloer/verharding moeten zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 3 maanden worden hersteld door een bedrijf, dat hiertoe is erkend;
- e. De vloer of verharding moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd of op afschot zijn gelegd, dat geen vloeistof buiten de vloer of verharding kan treden. De op de vloer of verharding opgevangen vloeistof moet naar een bedrijfsriolering worden afgevoerd dan wel opgevangen en worden afgevoerd naar een vergunninghoudster voor de verwerking van deze vloeistoffen.

4.4.2.

De vergunninghoudster moet jaarlijks een bedrijfsinterne controle uitvoeren op de vloeistofwerendheid van de vloer of verharding. Daartoe moet een interne procedure (inspectieplan) opgesteld worden, waarin in ieder geval moet worden vastgelegd:

- welke voorzieningen moeten worden geïnspecteerd;
- de inspectiefrequentie (periodiek, toezicht op specifieke handelingen);
- de wijze van inspectie (visueel, monsternamen, metingen enz.);
- welke deskundigheid daarvoor nodig is;
- wie voor de inspectie verantwoordelijk is;
- welke middelen daarvoor nodig zijn;
- hoe de resultaten worden gerapporteerd en geregistreerd;
- welke acties bij geconstateerde onregelmatigheden zullen worden genomen.
- Gebreken dienen zo spoedig mogelijk te worden hersteld.

4.4.3.

Het inspectieplan moet altijd op de werkplek van de uitvoerende perso(o)n(en) aanwezig zijn. De vergunninghoudster moet erop toezien dat het inspectieplan wordt nageleefd. De uitgevoerde inspecties moeten worden geregistreerd. Hierbij moeten ten minste de volgende gegevens worden vermeld:

- datum, waarop de inspecties zijn uitgevoerd;
- bevindingen;
- de eventueel genomen vervolgacties.

De registraties moeten gedurende ten minste 3 jaar bewaard worden.

4.5. Voorschrift bodemonderzoek bij bedrijfsbeëindiging

4.5.1.

Binnen 2 maanden na het beëindigen van de activiteiten of een gedeelte van de activiteiten dient een bodemonderzoek, waarin de bodemkwaliteit - op die plaatsen van de inrichting waar bodembedreigende handelingen hebben plaatsgevonden - is vastgelegd, te zijn uitgevoerd. Dit onderzoek richt zich op de stoffen die door de werkzaamheden ter plaatse een bedreiging voor de bodemkwaliteit hebben gevormd. Daarbij moet het eindsituatieonderzoek minimaal dezelfde locaties onderzoeken als tijdens het nulsituatie-bodemonderzoek onderzocht zijn en dient het onderzoek ten minste dezelfde onderzoeksstrategie te hebben.

4.5.2.

Het bodemonderzoek als bedoeld in voorschrift 4.5.1 moet voldoen aan de methodiek zoals omschreven in de publicatie "Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek"; danwel de norm NEN 5740 " Bodem, Onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek". De monster- en analysemethoden moet voldoen aan NEN 5740.

4.5.3.

De resultaten van een bodemonderzoek als bedoeld in voorschrift 4.5.1 en 4.5.2 dienen binnen 1 maand na uitvoering van het onderzoek ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.

4.5.4.

Bij geconstateerde verontreiniging van de bodem boven de nulsituatie dient de vergunninghoudster deze toename van de verontreiniging van de bodem - voor zover deze is ontstaan ten gevolge van het inwerking zijn van de inrichting - in overleg met het bevoegd gezag te verwijderen of te behandelen.

4.5.5.

Indien op enig moment na het vankrachtworden van de vergunning de verontreinigingssituatie van de bodem wordt gewijzigd dienen deze wijzigingen middels een evaluatierapport aan het afdelingshoofd te worden overgelegd.

4.6. Voorschriften voor rioolinspecties en onderhoud (proceswaterriolen en schoonwaterriolen) aangelegd vóór 2005 (bestaande riolering)

4.6.1.

De bedrijfsriolering, het leidingstelsels voor het transport van afvalwater, proceswater, percolatiewater en verontreinigd hemelwater en de in het stelsel opgenomen voorzieningen moeten leklicht zijn uitgevoerd en moeten bestand zijn tegen de invloed van het te transporteren afvalwater.

4.6.2.

De bedrijfsriolering dient uiterlijk binnen 3 jaar na het vankrachtworden van de vergunning en vervolgens elke 6 jaar na de laatste controle te worden gecontroleerd op de technische toestand en de vloeistofdichtheid. De controle dient plaats te vinden overeenkomstig NEN 3398. De beschrijving van de toestandgegevens dient plaats te vinden overeenkomstig NEN 3399. Van de controle dient een rapport te worden gemaakt, waarin ten minste de volgende gegevens zijn opgenomen:

- de datum en de plaats van inspectie;
- de wijze van uitvoering;
- profielafmetingen van de buis, buislengte en buismateriaal;
- afmetingen, opbouw en materiaal van de put(ten);
- gebreken aan het riool en vervuiling van het riool;
- een eenduidige plaatsaanduiding van de rapportagegegevens.

4.6.3.

Het controlerapport als bedoeld in voorschrift 4.6.2 dient binnen 2 maanden na de controle aan het afdelingshoofd te worden overgelegd. Indien uit de controle blijkt dat de bedrijfsriolering niet vloeistofdicht is dient binnen 3 maanden na de controle ter goedkeuring aan het bevoegd gezag een herstelprogramma te worden overgelegd.

4.6.4.

Gebreken die tijdens de controle van de riolering als bedoeld in voorschrift 4.6.2 zijn geconstateerd dienen zo spoedig mogelijk te worden hersteld. Het rapport van de uitgevoerde inspectie- en onderhoudswerkzaamheden dient op de inrichting aanwezig te zijn.

4.6.5.

De aanleg, het beheer en het onderhoud van leidingen c.a. ten behoeve van het transport van afvalwater moeten plaatsvinden overeenkomstig de van toepassing zijnde Praktijkrichtlijnen NPR 3218, NPR 3220, NEN-EN 1091 en NEN 3398.

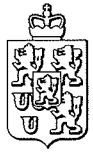
4.7. Voorschriften voor rioolinspecties en onderhoud (proceswaterriolen en schoonwaterriolen) aangelegd na 2004 (nieuwe riolering)

4.7.1.

De bedrijfsriolering voor de afvoer van afvalwater of verontreinigd hemelwater afkomstig van vloeistofdichte vloeren moet vloeistofdicht zijn volgens de criteria genoemd in CUR/PBV-aanbeveling 44 en bestand tegen de daardoor afgevoerde (vloei)stoffen.

4.7.2.

Elk nieuw aan te leggen stelsel voor het transport van afvalwater, proceswater, percolatiewater en hemelwater dient voor het ingebruiknemen te worden afgeperst conform het gestelde in de Standaard RAW-bepalingen. Indien bij afpersen blijkt, dat het betreffende stelsel niet voldoet aan het gestelde in de Standaard RAW-bepalingen, dan mag dit niet in gebruik worden genomen. Vergunninghoudster dient een verslag te maken van het afpersen van de leidingstelsels; dit verslag dient binnen één maand na de datum van het afpersen aan het afdelingshoofd te worden overgelegd.

4.7.3.

De bedrijfsriolering dient periodiek te worden gekeurd overeenkomstig de voorwaarden uit hoofdstuk 6 "Bedrijfsriolering – Eisen en bepalingsmethoden" van de CUR/PBV-aanbeveling 44. Van iedere keuring dient een controlerapport overeenkomstig paragraaf 4.6 van de CUR/PBV-aanbeveling 44 te worden opgesteld. De deskundig inspecteur stelt hierbij tevens een nieuwe keuringsdatum vast.

4.7.4.

Het controlerapport als bedoeld in voorschrift 4.7.3 dient binnen 2 maanden na de controle aan het college te worden overgelegd. Indien uit de controle blijkt dat de bedrijfsriolering niet vloeistof dicht is dient binnen 3 maanden na de controle ter goedkeuring aan het bevoegd gezag een herstelprogramma te worden overgelegd.

4.7.5.

Gebreken die tijdens de controle van de riolering als bedoeld in voorschrift 4.7.3 zijn geconstateerd dienen zo spoedig mogelijk te worden hersteld. Het rapport van de uitgevoerde inspectie- en onderhoudswerkzaamheden dient op de inrichting aanwezig te zijn.

5. Externe veiligheid / Brandveiligheid

5.1. Brandveiligheidsvoorschriften

5.1.1.

Gebouwen/installaties en opslagvoorzieningen moeten te allen tijde goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.

5.1.2.

Elk blusmiddel moet duidelijk zichtbaar, steeds onbelemmerd bereikbaar en tot onmiddellijk gebruik gereed en beschikbaar zijn.

5.1.3.

Brandblusmiddelen moeten jaarlijks worden gecontroleerd door een daartoe erkende instantie. De datum en het resultaat van de laatst uitgevoerde controle moeten op of nabij het blusmiddel zijn aangegeven.

5.1.4.

Een brand in de inrichting veroorzaakt op de eigen gebouwen en een ander opslagcompartiment geen grotere stralingswarmte-intensiteit dan 15 kW per m². Brandbare (afval)stoffen dienen daartoe ten minste 7,5 m van het gebouw van de inrichting en van de perceelsgrens te worden opgeslagen, met uitzondering van de perceelsgrens die grenst aan het water.

6. Geluid

6.1.1.

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten in de representatieve bedrijfssituatie, mag ter plaatse van de immissiepunten, zoals aangegeven in het bij de aanvraag gevoegd akoestisch rapport (bijlage IV figuur 4), niet meer bedragen dan in onderstaande tabel is aangegeven :

Rekenpunt			Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$) in dB(A)		
punt nr.	Omschrijving	Ho (m)	Dag	Avond	Nacht
8	Zonebewakingspunt	5	24	17	13
9	Zonebewakingspunt	5	27	20	15
10	Zonebewakingspunt	5	29	25	18
11	Zonebewakingspunt	5	30	23	20
12	Zonebewakingspunt	5	24	16	16
22	MTG woning binnen de geluidszone	5	30	26	17
23	MTG woning binnen de geluidszone	5	28	23	16
24	MTG woning binnen de geluidszone	5	32	27	20
25	MTG woning binnen de geluidszone	5	29	19	21
26	MTG woning binnen de geluidszone	5	28	22	18

6.1.2.

Het meten en berekenen van de geluidniveaus, alsmede het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen industrielawaai (1999). De beoordelingshoogte bedraagt voor alle perioden van de dag 5 m boven plaatselijk maaiveld.

7. Maatregelen ter voorkoming van stofverspreiding

7.1. Buitenopslag van los gestort materiaal

7.1.1.

- De buitenopslag van bulk(afval)stoffen als los gestort materiaal moet geschieden in speciaal daartoe bestemde opslagvakken.
- Opslag van losgestorte stoffen tegen keerwanden moet zodanig geschieden dat geen stoffen over de keerwanden kunnen geraken.
- Het laden, lossen en verplaatsen van verwaaibaar fijnkorrelig materiaal op het buitenterrein is niet toegestaan bij een windsnelheid welke hoger is dan vermeld in onderstaande tabel:

Klasse *	Windsnelheid in m/sec.
S1 en S2	8 (matige wind)
S3	14 (krachtige wind)
S4 en S5	20 (stormachtige wind)

* Klasse-indeling stuifgevoelige stoffen overeenkomstig bijlage 4.6 van de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR).

- d. Indien in de onmiddellijke nabijheid van werkzaamheden op het terrein visueel duidelijk waarneembare stofverspreiding optreedt, zullen de handelingen met stuifgevoelige stoffen tijdelijk moeten worden gestaakt. De handelingen mogen worden hervat zodra de weersomstandigheden dat weer toelaten dan wel dat doeltreffende maatregelen zijn getroffen om zichtbare stofverspreiding te voorkomen. Diffuse stofemissie ten gevolge van laden, lossen, verplaatsen of opwerken van stuifgevoelige stoffen dient te worden voorkomen door machines en apparaten zo mogelijk volledig stofdicht af te sluiten en bevochtigbare goederen te bevochtigen.
- e. Het opbouwen van een meng- of opslaghoop is alleen toegestaan als:
 - het talud van de hoop niet groter is dan het natuurlijk talud;
 - de laatst opgebrachte laag bestaat uit de minst stuifgevoelige component;
 - de laag voldoende vochtig wordt gehouden.
- f. Bij kortstondige buitenopslag (< 2 maanden) van goederen behorend tot stuifklasse S4 en S5 moet de berg vochtig gehouden worden of met een zeil worden afgedekt.
- g. Wanneer goederen van klasse S4 en S5 voor langere tijd (> 2 maanden) in de open lucht worden opgeslagen, dient de berg zo vaak als nodig met een zogenoemd vastleggend middel of bindmiddel te worden bespoten.
- h. Stofemissies tengevolge van het overslaan van stuifgevoelige stoffen moeten worden voorkomen door de storthoogte te beperken tot minder dan één meter.
- i. Bij het vullen van een storttrechter mag de grijper pas worden geopend nadat deze onder de rand van de storttrechter of onder de rand van het windscherm is.
- j. Een storttrechter mag voor niet meer dan 85% gevuld worden.
- k. In de inrichting moeten een goed functionerende windsnelheidsmeter en een windrichtingswijzer zijn opgesteld.

7.2. Voorkoming stofverspreiding in het algemeen

7.2.1.

- a. Stofverspreiding door tocht in een gebouw dient voorkomen of opgeheven te worden.
- b. Het laden en lossen en het transport binnen de inrichting van stuifgevoelige goederen moet zodanig geschieden dat geen hinderlijke stofverspreiding buiten de inrichting kan optreden.
- c. Zo vaak de omstandigheden daar aanleiding toe geven, doch in ieder geval éénmaal per week, dient het verharde deel van de inrichting te worden geveegd en zonodig besproeid.
- d. De rijnsnelheid van voertuigen op het terrein mag maximaal 15 km/u bedragen. Deze maximaal toegestane rijnsnelheid dient op duidelijke wijze middels verkeersborden aangegeven te worden. Onnodige verkeersbewegingen op het terrein dienen te worden voorkomen.
- e. Om stofverspreiding buiten de inrichting te voorkomen dienen maatregelen getroffen te zijn aan vrachtauto's die de inrichting verlaten en aan interne transportmiddelen die geladen zijn met stuifgevoelige producten. Stof verspreiding door voertuigen buiten het opslagterrein moet worden voorkomen door voertuigen schoon te spuiten en de banden te reinigen alvorens deze het opslagterrein verlaten en door de laadruimte zodanig te benutten, in te delen of af te dekken, dat stofverspreiding door morsgoed op wegen onmogelijk wordt.

7.2.2.

Stoffen van de stuifklassen S1 (i.c. cement en vliegas) mag uitsluitend in pandig worden opgeslagen. Transport van deze goederen dient bij voorkeur te geschieden via een pneumatisch transportsysteem, via een overdekte transportband of met behulp van een cementschroef.

8. Voorschriften voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen en gasflessen (PGS 15)

8.1.1.

In de inrichting mogen maximaal de volgende verpakte gevaarlijke stoffen aanwezig zijn:

Product	ADR klasse	verpakkings-groep	R zinnen	Max. opslag [ton]
Zinkpoeder	9	III	15 – 17	50
Zinkoxide	9	III	50 – 53	90
Antivapor D	8	III	34 – 37	0,8
Hydronet base	8	III	34	0,8
Hydronet Ricarica	8	III	34	0,8
Ironsave	8	III	34 – 37	0,2
Diversen gevaarlijke afvalstoffen, vrijkomend uit het productieproces				

8.1.2.

Verpakte gevaarlijke stoffen moeten, met uitzondering van de noodzakelijke werkvoorraad, worden opgeslagen in een daarvoor bestemde opslagvoorziening. In de opslagvoorziening mogen daarnaast uitsluitend aanverwante stoffen worden opgeslagen. Van de gevaarlijke stoffen van de ADR klasse 9 moeten uitsluitend de milieugevaarlijke stoffen in een opslagvoorziening worden opgeslagen. Gasflessen moeten, gescheiden van overige gevaarlijke stoffen, worden opgeslagen in een aparte opslagvoorziening.

Toelichting:

Onder aanverwante stoffen worden grondstoffen of chemicaliën verstaan, die niet onder het ADR vallen. Deze aanverwante stoffen sluiten bijvoorbeeld qua verpakking en toepassingsgebied wel aan bij gevaarlijke stoffen. In een opslagvoorziening mogen in ieder geval geen stoffen of producten aanwezig zijn die op enigerlei wijze het risico van de opslag verhogen. De milieugevaarlijke stoffen van de klasse 9 betreffen onder meer de stoffen met UN-nummer 3077; overeenkomstig de aanvraag vallen zinkoxide en zinkpoeder hieronder.

8.1.3.

Onder een werkvoorraad gevaarlijke stoffen als genoemd in voorschrift 3.1.1 wordt verstaan de voorraad gevaarlijke stoffen welke ten behoeve van de bedrijfsvoering/productie in een productieruimte/werkruimte of nabij een procesinstallatie of afvulinstallatie is opgesteld. De werkvoorraad moet strikt noodzakelijk zijn. De grootte ervan moet in principe zijn afgestemd op het verbruik van één dag of één batch. Gevaarlijke stoffen die in afwachting zijn van opslag of afvoer vallen niet binnen de definitie van werkvoorraad.

8.1.4.

Lege, ongereinigde verpakking moet worden opgeslagen overeenkomstig de voorschriften van dit hoofdstuk.

8.1.5.

De WBDBO van de opslagvoorziening naar een andere ruimte en van een andere ruimte naar de opslagvoorziening moet ten minste 60 minuten bedragen. De wanden, het dak en de daarvoor noodzakelijke draagconstructie van de opslagvoorziening moeten een brandwerendheid van ten minste 60 minuten bezitten. In afwijking hiervan geldt dat:

- indien de afstand van de opslagvoorziening tot de inrichtingsgrens, een ander bouwwerk dat tot de inrichting behoort, of andere brandbare objecten, ten minste 5 meter bedraagt, en binnen deze 5 meter geen opslag van brandgevaarlijke stoffen of goederen en geen brandgevaarlijke activiteiten plaatsvinden, de brandwerendheid van de wanden, het dak en de draagconstructie van de opslagvoorziening ten minste 30 minuten moet bedragen;
- indien de afstand van de opslagvoorziening tot de inrichtingsgrens, een ander bouwwerk dat tot de inrichting behoort, of andere brandbare objecten, ten minste 10 meter bedraagt, en binnen deze 10 meter geen opslag van brandgevaarlijke stoffen/goederen en geen brandgevaarlijke activiteiten plaatsvinden, ten aanzien van de brandwerendheid van de wanden, het dak en de draagconstructie geen eis van toepassing is.

8.1.6.

Indien in een voorschrift is bepaald dat een constructie met een brandwerendheid moet zijn uitgevoerd, mogen toegangsdeuren, vluchtdeuren, ramen, ventilatieopeningen of rookluiken in deze constructie geen afbreuk doen aan de vereiste brandwerendheid.

8.1.7.

Indien in een voorschrift is bepaald dat voor het bepalen van de vereiste WBDBO een constructie met een bepaalde brandwerendheid moet zijn uitgevoerd, moet een in deze constructie aangebrachte deur zelfsluitend zijn uitgevoerd. Een dergelijke deur mag uitsluitend in geopende stand zijn vastgezet, indien een voorziening is aangebracht die in geval van brand de deur automatisch sluit.

8.1.8.

De wanden, vloer en afdekking van een opslagvoorziening moeten zijn vervaardigd van onbrandbaar materiaal.

8.2. Kwaliteit vloeren

8.2.1.

Binnen een opslagvoorziening moeten bodembeschermde voorzieningen en maatregelen zijn getroffen die in combinatie leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico (A) conform de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB).

In de vloer van een opslagvoorziening mogen zich geen openingen bevinden die in directe verbinding staan of kunnen worden gebracht met een riolering of met het oppervlaktewater.

8.3. Kwaliteit stellingen

8.3.1.

Een stelling voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen moet bestand zijn tegen de opgeslagen gevaarlijke stoffen en stabiel zijn. Een stelling mag niet zwaarder worden belast dan waarvoor de stelling ontworpen is. De geschiktheid van een stelling moet kunnen worden aangetoond. Bij het gebruik van een stelling moet rekening gehouden worden met de risico's van de gevaarlijke stof, zowel qua klasse als verpakkingsgroep.

8.3.2.

Een stelling moet tegen aanrijden zijn beveiligd.

8.3.3.

Indien tijdens het gebruik van een stelling een stellingonderdeel blijvend is vervormd, moeten onmiddellijk passende maatregelen worden genomen. Alvorens de stelling opnieuw in gebruik wordt genomen moeten beschadigde onderdelen worden vervangen of gerepareerd.

8.3.4.

De stellingconstructie moet ten minste jaarlijks visueel op doelmatigheid, juist gebruik en eventuele beschadigingen worden geïnspecteerd. De resultaten van de inspectie moeten worden geregistreerd.

8.3.5.

De regels met betrekking tot gescheiden opslag uit paragraaf 3.12 van PGS 15 zijn eveneens van toepassing op de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen in een stelling.

8.4. Ventilatie

8.4.1.

Een opslagvoorziening moet doelmatig zijn geventileerd. Afvoer van ventilatielucht moet op de buitenlucht plaatsvinden. Indien natuurlijke ventilatie op de buitenlucht aanwezig is, moeten ventilatieopeningen zo ver mogelijk van elkaar (diametraal) zijn aangebracht. De ventilatie moet continu zijn en de ventilatievoud van de ruimte per uur moet te allen tijde minimaal 1 bedragen. Indien een ventilatieopening is aangebracht in een bouwkundige constructie waaraan op basis van paragraaf 3.2 van deze richtlijn eisen m.b.t. WBDBO of brandwerendheid zijn gesteld, moeten vlamkerende roosters zijn aangebracht en mag door het aanbrengen van de ventilatie geen afbreuk worden gedaan aan de WBDBO van de opslagvoorziening.

8.5. Verpakking en etikettering

8.5.1.

De verpakking van de in een opslagvoorziening aanwezige gevaarlijke stoffen moet zodanig zijn dat:

- niets van de inhoud uit de verpakking onvoorzien kan ontsnappen;
- het materiaal van de verpakking niet door gevaarlijke stoffen kan worden aangetast, dan wel met die gevaarlijke stoffen een reactie kan aangaan dan wel een verbinding kan vormen;
- de verpakking tegen normale behandeling bestand is.

Aan dit voorschrift wordt in ieder geval voldaan indien de gevaarlijke stoffen zijn verpakt conform de bepalingen van de Verenigde Naties zoals verwoord in de "Recommendations on the Transport of Dangerous Goods" (Oranje Boek).

8.5.2.

De etikettering van de in een opslagvoorziening aanwezige gevaarlijke stoffen moet zodanig zijn dat de gevaarsaspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.

8.5.3.

De verpakking van in de buitenlucht opgeslagen gevaarlijke stoffen moet bestand zijn tegen alle mogelijke weersinvloeden.

8.5.4.

Voorzieningen moeten zijn getroffen om beschadiging van emballagemateriaal ten gevolge van transportactiviteiten te voorkomen.

8.6. Onverenigbare combinaties

8.6.1.

Gevaarlijke stoffen die met elkaar gevaarlijke reacties kunnen aangaan waarbij sterke verhoging van temperatuur of druk optreedt of waarbij gassen kunnen ontstaan die giftiger of brandbaarder zijn dan op grond van de eigenschappen van één van de stoffen is te verwachten, moeten gescheiden van elkaar worden opgeslagen.

8.7. Gebruik opslagvoorziening

8.7.1.

Indien verpakte gevaarlijke stoffen gestapeld worden opgeslagen, moet de verpakking op veilige wijze gestapeld zijn, waarbij rekening gehouden wordt met de sterkte van de verpakking.

8.7.2.

Pallets met verpakte gevaarlijke stoffen die zijn gestapeld, moeten van een deugdelijke constructie zijn. Voor iedere wijze van verpakking moet afhankelijk van gewicht en sterkte van de verpakking een maximale stapeling worden vastgesteld.

8.7.3.

Breekbare (glazen) enkelvoudige verpakking mag niet worden gestapeld.

8.7.4.

In een opslagvoorziening mogen geen gemotoriseerde transportmiddelen aanwezig zijn, anders dan ten behoeve van en slechts gedurende de tijd van het laden en lossen.

Toelichting: het stallen van vorkheftrucks in een opslagvoorziening voor gevaarlijke stoffen wordt beschouwd als een activiteit waardoor het risico toeneemt. Indien het echter gaat om een vorkheftruck die volledig aan de ATEX-richtlijn voldoet, of indien een vorkheftruck in een apart vak wordt gestald, kan van dit voorschrift worden afgeweken.

8.7.5.

De opslagvoorziening moet regelmatig worden gecontroleerd op lekkages of beschadiging van de aanwezige emballage.

8.8. Incidenten met gemorste gevaarlijke stoffen

8.8.1.

Gemorste of gelekte gevaarlijke stoffen die in een opslagvoorziening zijn vrijgekomen moeten zo snel mogelijk worden opgeruimd. Daartoe moeten in of nabij de opslagvoorziening materialen aanwezig zijn om deze stoffen te immobiliseren, te neutraliseren of te absorberen. De aard en hoeveelheid van deze materialen moeten zijn afgestemd op de aard en hoeveelheid van de opgeslagen gevaarlijke stoffen, en de grootte van de aanwezige verpakkingen. Indien een verpakking lekt, moet deze lekkage onmiddellijk worden verholpen, bijvoorbeeld door lekkende vaten in overmaatse vaten te plaatsen. Bij lekkage moet ontwikkeling en verspreiding van giftige of explosieve stoffen of stankstoffen tot een minimum worden beperkt door doelmatige ventilatie, beperking van verspreiding van de vloeistof en snelle opname door middel van absorptiemateriaal.

8.8.2.

Op een duidelijk zichtbare plaats bij de toegang tot de inrichting of bij de portier moet een duidelijk leesbare instructie zijn aangebracht over de te nemen maatregelen in het geval van een calamiteit. Deze instructie moet gegevens bevatten van instanties of personen waarmee in het geval van een calamiteit contact moet worden opgenomen.

8.9. Rook- en vuurverbod, blustoestellen

8.9.1.

Binnen een opslagvoorziening en tevens binnen een afstand van 2 m daarbuiten mag niet worden gerookt en mag geen open vuur aanwezig zijn. Aan de buitenzijde van de opslagvoorziening moet op daartoe geschikte plaatsen met betrekking tot dit verbod een pictogram overeenkomstig NEN 3011 zijn aangebracht.

8.9.2.

Voor elke 200 m² vloeroppervlakte van een opslagvoorziening moet ten minste één draagbaar blustoestel aanwezig zijn met een vulling van ten minste 6 kg of liter blusstof. Het blustoestel moet tegen weersinvloeden zijn beschermd. De keuze van het type blustoestel moet zodanig zijn dat deze geschikt is om een beginnende brand van de opgeslagen stoffen te blussen. Bij de opslag van zinkpoeder moet het bluspoeder van het type D zijn.

8.10. Vakbekwaamheid

Tijdens het verrichten van werkzaamheden met gevaarlijke stoffen moet een door het bedrijf aangestelde deskundige in de inrichting aanwezig zijn, met voldoende vakbekwaamheid op het gebied van het omgaan met gevaarlijke stoffen en het bestrijden van calamiteiten met gevaarlijke stoffen. Informatie over de vakbekwaamheid van de deskundige moet binnen de inrichting aanwezig zijn.

Toelichting: De vakbekwaamheid van de deskundige moet aantoonbaar zijn, bijvoorbeeld aan de hand van gevolgde relevante opleidingen of certificaten. In de RI&E moet hier aandacht aan zijn besteed.

8.11. Journaal en registratie

8.11.1.

Van de opslag van gevaarlijke stoffen die in de inrichting aanwezig zijn moet een actueel journaal worden bijgehouden. Het journaal moet van een datum zijn voorzien. Het journaal moet in de inrichting op een plaats ter inzage liggen, die direct toegankelijk is voor hulpverlenende diensten. Het journaal moet ten minste de volgende onderdelen bevatten:

- de juiste vervoersnaam, aangevuld met, zover van toepassing, de technische benaming (zie 3.1.2 ADR/IMDG-code) en de klasse van de stof zoals vermeld in het ADR of de IMDG code;
- de hoeveelheid van de stof;
- de verpakkingsgroep (indien toegewezen);
- het UN-nummer van de stof als mede de modelnummers van de gevaarsetiket(en) volgens art. 5.2 van ADR.

8.11.2.

Het journaal moet tevens een actuele tekening bevatten waarop het volgende is aangegeven:

- de lay-out van de inrichting;
- de plaats van de gebouwen en de te onderscheiden activiteiten;
- de plaats waar de gevaarlijke stoffen zijn opgeslagen;
- een noordpijl.

8.11.3.

Het journaal moet zijn voorzien van een instructie met de namen en telefoonnummers van personen waarmee hulpverlenende diensten in het geval van een calamiteit contact kunnen opnemen.

Toelichting: Het journaal heeft als doel hulpdiensten in geval van een calamiteit inzicht te geven in soort, hoeveelheid en locatie van opgeslagen gevaarlijke stoffen.

- indien ADR-klasse, UN-nummer, verpakkingsgroep en hoeveelheid van de opgeslagen gevaarlijke stoffen niet frequent wijzigen (niet vervoergebonden inrichting) kan eventueel worden volstaan met een eenmalige lijst van de maximale opslag (bijvoorbeeld het gevaarlijke stoffenoverzicht uit de aanvraag), de soort gevaarlijke stof en de plaats van opslag (bijvoorbeeld een tekening).
- indien een actueel intern noodplan aanwezig en beschikbaar is voor hulpverlenende diensten, is het niet nodig om een tekening en persoonsgegevens in het logboek op te nemen.

8.12. Intern noodplan

8.12.1.

In de inrichting moet een actueel intern noodplan aanwezig zijn, waarin de getroffen organisatorische en technische maatregelen ter bestrijding van een redelijkerwijs te verwachten ongeval of incident zijn omschreven. In het noodplan moet onder andere een lijst met telefoonnummers opgenomen zijn voor gebruik bij incidenten.

8.12.2.

Ten minste éénmaal per drie jaar moet het intern noodplan worden geëvalueerd, beproefd en zonodig gewijzigd. Bij de evaluatie wordt rekening gehouden met veranderingen die zich in de inrichting hebben voorgedaan, en met nieuwe kennis en inzichten.

8.13. Toegankelijkheid voor onbevoegden

8.13.1.

Een open opslagvoorziening mag niet ongecontroleerd toegankelijk zijn voor onbevoegden.

8.14. Toegangsdeuren en vluchtwegen

8.14.1.

Een toegangsdeur tot een betreedbare opslagvoorziening moet van buitenaf met een slot en sleutel of op een andere gelijkwaardige wijze afsluitbaar zijn, doch van binnenuit zonder sleutel kunnen worden geopend. Een toegangsdeur moet bij afwezigheid van deskundig personeel ter plaatse van de opslagvoorziening zijn afgesloten.

8.15. Verwarming

8.15.1.

Indien verwarming plaatsvindt, moet dit door middel van een centrale verwarmingsinstallatie of verwarmingstoestellen waarvan de verbrandingsruimte niet in open verbinding staat of kan worden gebracht met de opslagvoorziening en waarvan de delen, die in direct contact staan met deze plaats een hogere oppervlaktetemperatuur hebben dan 250 °C, en waarbij aanraking van de opgeslagen stoffen met deze delen is uitgesloten of door een verwarmingstoestel dat voldoet aan NEN 1078 en aan NPR 3378-23.

8.16. Bereikbaarheid opslagvoorziening

8.16.1.

De opslagvoorziening moet goed bereikbaar zijn voor voertuigen ten behoeve van de bestrijding van calamiteiten. Toegangsdeuren tot een opslagvoorziening en eventuele aansluitpunten voor blussystemen moeten te allen tijde vrij worden gehouden.

8.17. Scheiding tussen de vakken

8.17.1.

De in een opslagvoorziening aanwezige verpakte gevaarlijke stoffen moeten in vakken zijn opgeslagen. Scheiding tussen vakken kan plaatsvinden door:

- een gangpad van ten minste 3,5 m;
- een scheidingsconstructie met een WBDBO van ten minste 30 minuten.

Indien een scheidingsconstructie tussen twee vakken is aangebracht, mogen gevaarlijke stoffen niet hoger worden gestapeld dan tot 0,5 m onder de bovenrand van een scheidingsconstructie. Bovendien mogen gevaarlijke stoffen niet worden opgeslagen binnen 0,5 m van de open zijde van het vak.

8.17.2.

Indien in een vak stoffen van de klasse 3 of vloeistoffen met een vlampunt tussen 61 °C en 100 °C in niet metalen verpakking zijn opgeslagen, moeten voorzieningen zijn getroffen om te voorkomen dat product of bluswater kan uitstromen naar naastgelegen vakken.

Toelichting: Naast het voorkomen van brandoverslag naar een ander vak moet een vak zodanig zijn ontworpen en uitgevoerd dat lekvloeistof en bluswater niet naar een ander vak kan uitstromen. Afvoervoorzieningen moeten zodanig zijn ontworpen dat een brandende vloeistof zich niet brandend buiten een opslagvoorziening kan begeven. Indien een vak niet aan deze uitgangspunten voldoet, moeten voorzieningen voor product- en bluswateropvang worden gedimensioneerd op basis van het totale oppervlak van een opslagvoorziening.

8.18. Vakindeling en maximum oppervlak opslagvoorziening

8.18.1.

De grootte van een overeenkomstig voorschrift 8.17.1 afgescheiden vak mag ten hoogste 300 m² bedragen.

8.18.2.

Het vloeroppervlak van een opslagvoorziening mag ten hoogste 2.500 m² bedragen.

Toelichting: Het Bouwbesluit 2003 schrijft in beginsel (voor nieuwbouw) voor dat industriegebouwen moeten zijn ingedeeld in brandcompartimenten met een gebruiksoppervlakte van niet meer dan 1.000 m². Bij opslagvoorzieningen met een gebruiksoppervlakte van meer dan 1.000 m² moet er rekening mee worden gehouden dat in het kader van de bouwvergunning of de gebruiksvergunning voor wat betreft de veiligheid van het grote brandcompartiment ten genoegen van het gemeentelijk bevoegd gezag moet worden aangetoond dat een gelijkwaardige veiligheid is verkregen als met het Bouwbesluit 2003 is beoogd. Dit kan door middel van een onderzoeksrapport volgens de "Methode Beheersbaarheid van Brand".

8.19. Beschermingsniveaus

8.19.1.

In de opslagvoorziening moet beschermingsniveau 3 zijn gerealiseerd, zoals bedoeld in tabel 4 van PGS 15.

8.19.2.

De nominale bluswateropvangcapaciteit moet ten minste gelijk zijn aan de nominale opvangcapaciteit (100%). Afhankelijk van de wijze waarop een vak is gescheiden van andere vakken moet een veiligheidsfactor worden gehanteerd (zie bijlage 5 van PGS 15).

8.20. Productopvang

8.20.1.

In de opslagvoorziening moet de productopvangcapaciteit zijn berekend aan de hand van tabel 6 van PGS 15.

8.21. Overige bepalingen uit PGS 15 bestemd voor opslag van kleine hoeveelheden

8.21.1.

De binnen de inrichting aanwezige verpakte gevaarlijke stoffen dienen te worden opgeslagen overeenkomstig hoofdstukken 3.1 (behoudens voorschrift 3.1.6), 3.3, 3.4, 3.5, 3.7, 3.9, 3.11 t/m 3.15, 3.23 van de PGS 15.

8.21.2.

Binnen de inrichting dient voor wat betreft vakbekwaamheid en de aanwezigheid van een journaal te worden voldaan aan de eisen uit hoofdstukken 3.17 en 3.18 van de PGS 15.

8.21.3.

Een brandveiligheidsopslagkast dient te voldoen aan de eisen uit hoofdstuk 3.10 van de PGS 15 en te worden opgesteld, ingericht en gebruikt overeenkomstig bijlage 4 van de PGS 15.

8.21.4.

Een in pandige opslagvoorziening voor verpakte gevaarlijke stoffen moet zijn geconstrueerd, uitgevoerd en worden gebruikt overeenkomstig hoofdstukken 3.2.1, 3.2.3, 3.2.4 en 3.21 van de PGS 15.

8.21.5.

Een uit pandige opslagvoorziening voor verpakte gevaarlijke stoffen moet zijn geconstrueerd, uitgevoerd en worden gebruikt overeenkomstig hoofdstukken 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4, 3.8, 3.20 en 3.21 van de PGS 15.

8.22. Voorschriften voor de opslag van gasflessen

8.22.1.

De binnen de inrichting aanwezige gasflessen moeten worden opgeslagen overeenkomstig hoofdstukken 3.1, 3.4 t/m 3.7, 3.11, 3.15, 3.20, 3.21 (met uitzondering van 3.21.2), 3.23 en 6.2 van PGS 15.

8.22.2.

Een in pandige opslagvoorziening voor gasflessen moet zijn geconstrueerd, uitgevoerd en worden gebruikt overeenkomstig hoofdstukken 3.2.1, 3.2.3, 3.2.4 en 6.2.17 van PGS 15.

8.22.3.

Een uit pandige opslagvoorziening voor gasflessen moet zijn geconstrueerd, uitgevoerd en worden gebruikt overeenkomstig hoofdstukken 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4 en 6.2.4 en 6.2.5 van PGS 15.

9. OLIEOPSLAG

Opmerking: de voorschriften uit deze paragraaf zijn van toepassing op brandbare vloeistoffen (o.a. oliën en vetten) die geen ADR classificaties hebben. Stoffen met een ADR classificatie dienen overeenkomstig PGS 15 opgeslagen te worden (zie hoofdstuk 8 van deze voorschriften).

9.1.1.

Oliën en vetten moeten worden bewaard in goed gesloten emballage.

9.1.2.

Lege, niet gereinigde emballage moet worden behandeld als volle.

Toelichting: Voor de bepaling van de opvangcapaciteit van een vloeistofdichte bak hoeft de opslagcapaciteit van de niet gereinigde emballage niet meegerekend te worden.

9.1.3.

De emballage moet zijn opgeslagen in een vloeistofdichte lekbak. De inhoud van de lekbak moet ten minste gelijk zijn aan de inhoud van de grootste in de lekbak opgeslagen emballage, vermeerderd met 10% van de overige emballage. De lekbak moet bestand zijn tegen de inwerking van de opgeslagen vloeistoffen.

Toelichting: Een lekbak kan onder meer worden gevormd door een vloeistofdichte vloer met opstaande randen. Het is mogelijk om emballage met brandbare vloeistoffen in een lekbak op te slaan die reeds voor andere opslagen van (licht) ontvlambare of brandbare vloeistoffen is gerealiseerd, zoals de lekbak van een dieselolietank. Voorwaarde hiervoor is dat de stoffen die bij elkaar worden opgeslagen geen gevaarlijke chemische reacties kunnen veroorzaken als zij met elkaar in aanraking komen.

9.1.4.

In de inrichting moet nabij de opslag van vloeistoffen in emballage, voor de aard van de opgeslagen stoffen geschikt materiaal aanwezig zijn om gemorste of gelekte stoffen te neutraliseren, indien nodig te absorberen en op te nemen.

Gemorste vloeistoffen moeten zonodig worden geneutraliseerd. Zij moeten onmiddellijk worden opgenomen en behandeld als omschreven onder het hoofdstuk gevaarlijke stoffen. De opgenomen gemorste (vloeistof) moet worden opgeslagen in daarvoor bestemde, voor de aard van de stof geschikte, gesloten emballage.

Toelichting: Als absorberend materiaal kan worden gebruikt perlite of vermiculite.

10. FINANCIËLE ZEKERHEID

10.1.1.

De vergunninghouder dient, voordat afvalstoffen binnen de inrichting worden gebracht, financiële zekerheid te stellen voor het opslaan van in de vergunning aangegeven afvalstoffen en ten aanzien van het beheer van afvalstoffen na het beëindigen van activiteiten in de inrichting.

10.1.2.

De te stellen financiële zekerheid bedraagt € 212.500,-- en is ter dekking van de kosten van het opslaan van in de vergunning aangegeven afvalstoffen en van het beheer van afvalstoffen na het beëindigen van activiteiten in de inrichting.

10.1.3.

De financiële zekerheid moet worden gesteld in de vorm van:

- a. een borgtocht of een bankgarantie.
- b. een hypotheek of pandrecht.
- c. het deelnemen aan een daartoe ingesteld fonds dat naar het oordeel van het bevoegd gezag voldoende waarborg biedt dat de kosten van nakoming zijn gedekt.
- d. het treffen van een andere voorziening waarbij de financiële zekerheid naar het oordeel van het bevoegd gezag gelijkwaardig is aan een vorm van financiële zekerheid als bedoeld in de onderdelen a tot en met c.

10.1.4.

De financiële zekerheid moet in stand worden gehouden tot het moment waarop degene die de inrichting drijft, na het beëindigen van de activiteiten waarop financiële zekerheid is gesteld, dan wel na het beëindigen van alle activiteiten in de inrichting, op een naar het oordeel van het bevoegd gezag toereikende wijze de afvalstoffen nuttig heeft toegepast of verwijderd.

11. AFVALWATER

11.1.1.

Bedrijfsafvalwater moet worden opgevangen en als afvalstof worden afgevoerd en mag niet in een openbaar riool worden gebracht wanneer de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan de doelmatige werking van het openbaar riool belemmeren en er nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater kunnen ontstaan.

11.1.2.

Bedrijfsafvalwater waarvan in enig steekmonster:

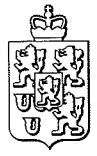
- de concentratie aan sulfaat, bepaald volgens NEN 6487 hoger is dan 300 mg/l of;
 - de zuurgraad, bepaald volgens NEN 6411 en uitgedrukt in pH-eenheden hoger is dan 10 of lager is dan 6,5 of;
 - de temperatuur hoger is dan 30 °C;
- mag niet in het openbaar riool worden geloosd.

11.1.3.

Het bedrijfsafvalwater van de bedrijfsriolering moet, voordat lozing plaatsvindt op het openbaar riool door een doelmatig werkende slibvangput en een olie-afscheider worden geleid.

11.1.4.

Een slibvangput en een olie-afscheider moeten zo vaak als voor de goede werking noodzakelijk is, worden schoongemaakt. Een slibvangput en een olie-afscheider moeten na het schoonmaken worden gevuld met schoon water en moeten altijd goed toegankelijk zijn. Van het schoonmaken van een slibvangput en een olie-afscheider moet een logboek worden bijgehouden.

11.1.5.

Een slibvangput en olie-afscheider moeten worden gedimensioneerd, geplaatst en onderhouden overeenkomstig de NEN 7089. Bedrijfsafvalwater dient dusdanig te worden behandeld in een slibvangput en olie-afscheider dat:

- de concentratie aan minerale oliën niet hoger is dan 200 mg/l in enig steekmonster, bepaald volgens NEN 6675;
- het geen grove of snel bezinkende afvalstoffen bevat;
- het geen zand bevat met een gemiddelde korreldiameter van meer dan 0.5 mm, bepaald volgens DIN 4188.

Bijlage 2 Begrippenlijst:

Voor zover een DIN-, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, of NVN-norm, of een NPR, BRL, CPR of PGS, of CUR/PBV aanbeveling, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de voor de datum, waarop deze vergunning van kracht wordt, laatst uitgegeven norm of richtlijn met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen en apparaten betreft - de norm of richtlijn die bij de aanleg c.q. installatie van die constructies, toestellen en apparaten is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

AFDELINGSHOOFD:

Het hoofd van de afdeling Vergunningen en Subsidies van de provincie Limburg.

AFVALSTOFFEN:

Alle stoffen, preparaten of andere producten die behoren tot de productcategorieën die zijn genoemd in bijlage I van de Kaderrichtlijn afvalstoffen, waarvan de houder zich ontdoet, wil ontdoen of moet ontdoen.

BEDRIJFSAFVAL:

In het LAP wordt hieronder verstaan het gevaarlijke en niet-gevaarlijke afval dat afkomstig is van bedrijven. In de Wet milieubeheer worden bedrijfsafvalstoffen omschreven als de afvalstoffen, niet zijnde huishoudelijke afvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen.

BEDRIJFSRIOLERING:

Voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar een openbaar riool of naar een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, inclusief de daarbijbehorende verbindingen, putten en overige voorzieningen.

BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN:

voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken.

BEVOEGD GEZAG:

het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg;

BEWERKEN:

Veranderen van de aard of hoedanigheid van de afvalstof door het behandelen met fysisch en/of chemische of biologische methoden voor nuttige toepassing of verwijdering.

CUR/PBV:

Stichting civieltechnisch centrum uitvoering, research en regelgeving/Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

EINDSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatieonderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, een en ander door het nemen van grond(water)monsters.

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

EURAL:

De regeling Europese afvalstoffenlijst (Stcrt. 28 mrt 2002). Aanwijzing van gevaarlijke afvalstoffen.

GASFLES:

Een voor meervoudig gebruik bestemde, cilindrische metalen drukhouder die voorzien is van een aansluiting met klep- of naaldafsluiter en een waterinhoud heeft van ten hoogste 150 liter.

GELUIDNIVEAU IN dB(A):

Het gemeten of berekende momentane geluidniveau, uitgedrukt in dB(A) overeenkomstig de door IEC ter zake opgestelde regels.

GEVAARLIJKE AFVALSTOFFEN:

In de Regeling Europese afvalstoffenlijst (Regeling Eural; Stb. 2002, 62) als zodanig aangewezen afvalstoffen met inachtneming van ter zake voor Nederland verbindende verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties (voorheen: chemische afvalstoffen en afgewerkte olie).

GEVAARLIJKE STOFFEN:

Stoffen die op basis van het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Wms) als zodanig worden aangemerkt.

GEVEL:

Een bouwkundige constructie die een ruimte in een woning of gebouw scheidt van de buitenlucht, daaronder begrepen het dak.

GEWEIGERDE PARTIJEN AFVALSTOFFEN:

Afvalstoffen die reeds zijn ingewogen, maar vervolgens op grond van de acceptatievoorschriften van deze vergunning alsnog geweigerd worden.

HERGEBRUIK:

Het als product of als materiaal opnieuw gebruiken of het nuttig toepassen van een afvalstof

HERHALINGSONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en/of grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en/of het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatieonderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, een en ander door het nemen van grond(water)monsters.

KIWA:

Dienstverlenend centrum voor kwaliteitsbeheersing en onderzoek in de sectoren Drinkwater, Bouw en Milieu, Postbus 70, 2280 AB Rijswijk.

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU (LAr,LT):

Gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, gemeten in de loop van een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai', uitgave 1999.

LICHT ONTVLAMBARE STOFFEN:

Stoffen die:

Bij normale temperatuur aan de lucht blootgesteld, zonder toevoer van energie, in temperatuur kunnen stijgen en tenslotte kunnen ontbranden;

In vaste toestand, door kortstondige inwerking van een ontstekingsbron, gemakkelijk kunnen worden ontstoken en na verwijdering van de ontstekingsbron blijven branden of gloeien;

In vloeibare toestand, een vlampunt beneden 21 oC hebben;

In gasvormige toestand, bij normale druk, met lucht ontvlambaar zijn;

Bij aanraking met water of vochtige lucht, licht ontvlambare gassen in een gevaarlijke hoeveelheid ontwikkelen (stoffen die in aanraking met water licht ontvlambare gassen ontwikkelen).

MAXIMALE GELUIDNIVEAU (LAm_{ax}):

Het maximaal gemeten A-gewogen geluidniveau, meterstand "fast" gecorrigeerd met de meteocorrectieterm C_m.

MENGEN:

Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentratie niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen.

MINIMUMSTANDAARD:

Minimale hoogwaardigheid van de wijze van be- of verwerken van een afvalstof of categorie van afvalstoffen. De minimumstandaard legt de maximaal toegestane milieudruk van een be- of verwerking vast.

NCP:

Nationaal Centrum voor Preventie

NEN:

Een door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.

NEN-EN:

Een door het Comité Européen de Normalisation opgestelde en door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm.

NPR:

Nederlandse Praktijk Richtlijn, uitgegeven door het Nederlands Normalisatie-Instituut (NNI).

NRB:

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten.

NULSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten plaatsvinden of zullen plaatsvinden en dat is gericht op die verontreinigende stoffen die ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting in de bodem kunnen geraken.

NUTTIGE TOEPASSING:

Handelingen die zijn opgenomen in bijlage IIB van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. De belangrijkste handelingen die in dit LAP worden behandeld zijn het als product of als materiaal opnieuw gebruiken van een afvalstof in dezelfde of een andere toepassing en het toepassen van een afvalstof met een hoofdgebruik als brandstof.

ONBRANDBAAR:

Onbrandbaar zijn overeenkomstig het bepaalde in NEN 6064, Bepaling van de onbrandbaarheid van bouwmaterialen'.

ONTVLAMBARE STOFFEN:

Stoffen die in vloeibare toestand een vlampunt van ten minste 21 °C en ten hoogste 55 °C hebben.

OPENBAAR RIOOL:

Voorziening voor de inzameling en transport van afvalwater, als bedoeld in artikel 10.30 van de Wet milieubeheer.

OPSLAAN (VAN AFVALSTOFFEN):

Het tijdelijk in bezit hebben van afvalstoffen, alsmede het samenvakken, samenvoegen of sorteren hiervan ten behoeve van het in bezit hebben.

OPSLAGPLAATS:

Een losse kast, een bouwkundige kast, een kluis, een opslaggebouw of een vatenpark, bestemd voor de bewaring van gevaarlijke stoffen.

PARTIJ:

Een hoeveelheid afvalstoffen, die uit het oogpunt van (deel-)proces, van oorsprong en samenstelling en uit het oogpunt van wijze van opslag als eenheid wordt beschouwd.

PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen.

REOB:

Regeling voor de Erkenning van Onderhoudsbedrijven kleine Blusmiddelen, bijgehouden door het NCP; voor informatie over en erkende onderhoudsbedrijven zie ook internet: (<http://www.ncpreventie.nl>)

REPRESENTATIEVE BEDRIJFSSITUATIE:

Toestand waarbij de voor de geluidproductie relevante omstandigheden kenmerkend zijn voor een bedrijfsvoering bij volledige capaciteit in de te beschouwen etmaalperiode.

RIOLERING:

Bedrijfsriolering, openbaar riool of een andere - niet gemeentelijke - voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater (bedrijfsriolering van derden).

SCHADELIJKE STOFFEN:

stoffen, of combinaties van stoffen, in welke vorm ook, waarvan hetzij in het algemeen, hetzij in het gegeven geval kan worden verwacht dat ze - op of in de bodem gerakend - de bodem verontreinigen of kunnen verontreinigen, en voor zover deze stoffen niet reeds als "gevaarlijke stoffen" zijn aangewezen;

STANDAARD RAW-BEPALINGEN:

een stelsel van moderne administratieve en technische bepalingen voor RAW-bestekken in de grond-, water- en wegenbouw, uitgegeven door de Stichting Centrum voor Regelgeving en onderzoek in de Grond- Water- en Wegenbouw en de Verkeerstechniek, Postbus 37, 6710 BA Ede;

VERGUNNIGHOUDSTER:

Metals Chemicals Maastricht B.V., Praamkade 1, 6222 NN Maastricht.

VERGUNNINGVERLENER:

Gedeputeerde Staten van Limburg

VERWERKEN:

Het nuttig toepassen of verwijderen van afvalstoffen, alsmede de handelingen die daartoe leiden.

VERWIJDEREN:

Handelingen die zijn opgenomen in bijlage IIA van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. De belangrijkste verwijderingshandelingen die in dit LAP worden behandeld zijn verbranden als vorm van verwijderen en storten.

VERWIJDERING:

Het totaal van handelingen met afvalstoffen vanaf het moment van ontstaan tot en met nuttige toepassing dan wel definitieve verwijdering.

VLG:

Reglement betreffende het vervoer over land van gevaarlijke stoffen.

VLOEISTOFDICHTTE VOORZIENING:

Effectgerichte voorziening die waarborgt dat, onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking, geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde kan komen.

VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING:

Een niet vloeistofdichte voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen tijdelijk zo lang tegen te houden dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem plaats kan vinden.

WEERSTAND TEGEN BRANDDOORSLAG EN OVERSLAG (WBDBO):

De tijd, uitgedrukt in minuten, gedurende welke geen uitbreiding van brand naar andere ruimten mag plaatsvinden, bepaald volgens NEN 6068.